

AKADEMIN FÖR UTBILDNING OCH EKONOMI
Avdelningen för humaniora

Jämställdhet och etnicitet inom svensk nationalsocialism

En textstudie av Paulina Forslunds krönikor

Kerstin Gullbrand

2015

Uppsats, Grundnivå (kandidatexamen), 15 hp
Religionsvetenskap
Människa-natur-religionsprogrammet
Religionsvetenskap med inriktning mot kultur och identitet C, 30 hp

Handledare: Peder Thalén
Examinator: Per-Olof Åkerdahl

Abstrakt

Syftet med denna uppsats var att undersöka hur den nationalsocialistiska krönikören Paulina Forslund ser på jämställdhet och etnicitet. I sina texter på det nationalsocialistiska forumet Nordfront förhåller hon sig mycket kritisk till feminism och främlingarna, de icke-nordiska invandrarna.

Jag använde mig av en kvalitativ metod, eftersom fokus låg på människan bakom texterna. Bland annat granskade jag Paulina Forslunds texter genom diskursanalys. Diskursanalys är nära associerad med det socialkonstruktivistiska perspektivet, som utgår från att språket representerar men också skapar den sociala verkligheten. Diskursanalysen vill fånga detta genom att se hur en text konstruerar sammanhanget som den ingår i. En av de författare som jag använt i min tolkning och analys är Zygmunt Bauman som skriver om Främlingen; skapad av oss människor, som ett sätt att göra gränsdragningar och göra världen begriplig. Vidare har jag gett en kort beskrivning om vad feministisk teologi står för, i syfte att bemöta hennes kritik av kristendomen.

Jag kom fram till att Paulina Forslunds åsikter om feminism och etnicitet grundar sig i att hon befinner sig i den rasideologiska diskursen. I den finns inte utrymme för individuella skillnader inom kategorin kvinnor eller individuella skillnader inom kategorin män. Den rasideologiska diskursen uppfattar könen som två motsatta kategorier, där ”riktiga” kvinnor enbart ägnar sig åt sin familj, och ”riktiga” män beskyddar densamma mot inkräktare. Samma polariserande synsätt gäller utomnordiska invandrare; de ses enbart som främlingar med en dålig kvinnosyn.

Nyckelord: ras kön nationalsocialism religion diskursanalys feminism

Innehållsförteckning

Abstrakt	3
1. Inledning	6
1.1 Syfte och frågeställningar	6
1.2 Begrepp	7
1.3 Disposition	7
2. Bakgrund och tidigare forskning	8
2.1 Rasismens historia	8
2.2 Nationalsocialismen i Tyskland	10
2.3 Den svenska nationalsocialismen	11
2.4 Människosyn hos svenska nationalsocialistiska kvinnor	12
2.5 Hitlers värvningskampanjer	13
2.6 De svenska nationalsocialistiska kvinnornas människosyn	14
2.7 Nutida nationalsocialism i Sverige	14
2.8 Tidigare forskning	16

3. Metod	18
3.1 Hermeneutik	20
3.2 Diskursanalys	21
4. Teoretisk förförståelse	23
4.1 Teoretiska utgångspunkter	23
4.2 Genussystemet	24
4.3 Feministiskt perspektiv på religion	25
4.4 Teorier om grupper	26
4.5 Tankar om främlingen av Zygmunt Bauman	27
5. Paulina Forslunds syn på etnicitet och kön – en kort överblick	28
6. Nationalsocialistiska element i Paulina Forslunds syn på etnicitet och kön	33
7. Kritiska synpunkter på Forslunds syn på etnicitet och kön	39
8. Slutsatser och avslutande diskussion	46
Litteraturförteckning	49

1. Inledning

I början av 2013 tog SVT:s Uppdrag granskning upp det hat som många kvinnliga journalister och debattörer blivit utsatta för. Inför kameran läste journalisterna upp kommentarer som de fått. Kommentarererna gick ut på att de har hemska åsikter, de är fula och vidriga, de ska sprättas upp, våldtas, deras familjemedlemmar hotas m.m. Ungefär samtidigt pratade jag med några medlemmar ur Svenska motståndsrörelsen på stan som ville locka människor till sin rörelse. Jag frågade bl.a. om de ansåg att jag var en riktig svensk, och vad skulle de tycka om jag hade rötter utanför Norden? Svaret jag fick var: jag var en riktig svensk "för det såg man" - jag har ljus hy och blå ögon t.ex. – och då verkar jag ha blivit godkänd. Vi kom i alla fall fram till att vi inte var överens i flera viktiga frågor.

I anslutning till detta läste jag några inlägg av en kvinnlig krönikör, Paulina Forslund i nättidningen Nordfront, vilken säger sig vara "*det fria nordens röst*". Den nättidningen är alltså ett forum för den nationalsocialistiska organisationen Svenska motståndsrörelsen. I sin krönika lade Paulina Forslund, i mitt tycke, ett annorlunda perspektiv på hatet som journalisterna fått känna på. Bland annat kritiserade hon feminismen för att vara kvinnofientlig. Min nyfikenhet blev väckt och fick mig att undra vilken människosyn nationalsocialismen och Paulina Forslund står för. Är hon kritisk mot Haganmannen och andra svenska våldtäktsmän eller är det bara brottslingar med utländskt påbrå som förtjänar vårt förakt? Hur ska en riktig kvinna vara enligt nationalsocialismen?

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur krönikören såsom nationalsocialist uppfattar jämställdhet och etnicitet. Därför kommer följande frågeställningar att undersökas:

1. Varför ser Paulina Forslund feminismen som kvinnofientlig?
2. Varför är den nordiska människan att föredra framför främlingen?
3. Vilken kritik kan riktas mot Paulina Forslunds åsikter om etnicitet och kön?

1.2 Begrepp

Jag använder mig av Nationalencyklopedins definition om jämställdhet:

[...] Jämställdhet förutsätter en jämn fördelning av makt och inflytande, samma möjligheter till ekonomiskt oberoende, lika villkor och förutsättningar ifråga om företagande, arbete, arbetsvillkor samt utvecklingsmöjligheter i arbetet, lika tillgång till utbildning och möjligheter till utveckling av personliga ambitioner, intressen och talanger, delat ansvar för hem och barn samt slutligen frihet från könsrelaterat våld.¹

1.3 Disposition

I inledningen beskriver jag mina motiv för denna uppsats, här tar jag också upp syfte och frågeställningar samt begrepp. Under rubriken *Bakgrund och tidigare forskning* framställs en historisk bakgrund till varför vissa forskare anser att rasismen har uppstått. Vidare tar jag upp några centrala dogmer inom den nationalsocialism som fanns i Tyskland under nazitiden. Därefter framställs en bakgrund till dagens svenska nationalsocialistiska rörelse. Kapitlet avslutas med aktuell forskning om främst kvinnor som valt att ägna sina liv åt konservativa och nationalistiska idéer.

Under rubriken *Metod* redogör jag för vad kvalitativ metod innebär och varför jag valt att använda det till min uppsats. Under samma rubrik beskrivs hermeneutisk metod samt diskursanalys. I kapitel fyra som har rubriken *Teoretisk förståelse*, redogör jag för de teorier som den valda tolkningsmetoden hör ihop med: genusystemet, feministiskt perspektiv på religion, teorier om grupper samt tankar om främlingen.

Kapitlet inleds med vilka teoretiska utgångspunkter jag har för uppsatsen. I kapitel fem redovisar jag vilka tankar som är utmärkande för Forslunds texter. I kapitel sex försöker jag att ta reda på om Forslunds idévärld uppfyller kriterierna för att vara en riktig nationalsocialist. Kapitel sju utgör själva tolkningen av Forslunds texter. Slutligen, i kapitel åtta som har rubriken *Slutsatser och avslutande diskussion*, diskuterar jag vad jag har kommit fram till.

¹ <http://www.ne.se/lang/j%C3%A4mst%C3%A4lldhet>. 2013-07-12

2. Bakgrund och tidigare forskning

2.1 Rasismens historia

Leo Kramár har skrivit boken *Rasismens ideologer: från Gobineau till Hitler*. Han skriver att fransmannen Arthur de Gobineau är upphovsman till *Essän om de mänskliga rasernas ojämlikhet* – ett verk som beskriver civilisationernas historia med hjälp av rasteorier, och som tar sin början i bibelns skapelseberättelse.² de Gobineau föddes år 1816, han var möjligen greve, hans familj var katoliker och mycket konservativa.³

Enligt Kramár ser de Gobineau rasblandningen, där den starka rasen beblandat sig med de lägre stående raserna, som orsak till civilisationernas förfall, exempelvis romarrikets utplånande. de Gobineau trodde att världen styrdes av en motvilja mot att blanda blod mellan raser eftersom det skulle innebära att människosläktet, som var liktydigt med den överlägsne europén då skulle gå under. Den tidens vetenskap betonade rasernas olikheter.⁴ Enligt Kramár bygger de Gobineaus beskrivning av ariernas utbredning på den tyske geografen Karl Ritter. Av de vita var arierna de ädlaste av alla raser, och utmärkande för deras utseende var vit hy, blå ögon och blont hår. Kramár menar att Gobineau uppfattade arierna som krigare, som liknade den skandinaviska och grekiska mytologins beskrivningar av krigare och att de hade en mytologi som liknade den skandinaviska och grekiska. De var bofasta och hade ett kungligt demokratiskt statskick. För att den vita rasen skulle garanteras makten upprättade arierna ett kastsystem med tre kaster. Ju vitare desto renare blod. Detta gick i arv.⁵ Det är endast den vita rasen som visar viljestyrkan att agera, enligt Gobineau. Arierna var härskare över andra folk och det ger dem giltighet, menar han. En arier är hård mot sig själv och skoningslös mot andra – och därför moraliskt högstående.⁶

Kramár kommer fram till att det utmärkande för de Gobineaus tankar var att han kopplade yttre kännetecken hos en individ, som hudfärg och ögonfärg, till en viss begåvningsstyp och vissa egenskaper. Han sade dessutom att egenskaperna var ärftliga från generation till generation och inte påverkades av yttre faktorer. Kännetecknande för den vita rasen var andlighet, mod, ärelystnad, ordningssinne m.m.⁷ Författarna Ingemar Karlsson och Arne Ruth

² Kramár, 2000: 53

³ Kramár, 2000: 41

⁴ Kramár, 2000: 49

⁵ Kramár, 2000: 55

⁶ Kramár, 2000: 58ff

⁷ Kramár, 2000: 67ff

skriver om nazismen i boken *Samhället som teater: estetik och politik i tredje riket*. De tar också upp de Gobineau och att han gav ut nämnda bok i mitten av 1800-talet, en tid när tankar på demokrati och jämlikhet började spira i Europa. Författarna menar att de Gobineaus syfte med boken var att rädda den aristokratiska principen, vilken var att vissa raser var förutbestämda att härska över andra – och att germanerna var herrefolket eftersom de sågs som ättlingar till arierna.⁸

Enligt Karlsson och Ruth leder de Gobineaus tankar till en uppfattning att människor med olika etnisk bakgrund inte har någonting gemensamt. Moral är inte kopplat till en människas handlingar, utan en biologisk egenskap som är medfödd. Den som är av ädel börd är god på grund av sin ädla börd. Författarna hänvisar denna etik till Ernst Cassirer som benämner den cirkelbevis eftersom handlingen inte kan prövas rationellt:

[...] Eftersom alla s.k. universella principer förklaras som noll och intet, måste vi välja mellan olika värdesystem. Och uppenbarligen måste väl enbart de högre raserna vara i stånd att förmedla alla sanna och högre värden. Vad dessa *anser* vara ädelt, gott och ärbart *blir* också ärbart. På så vis blir tesen om de vita rasernas moraliska överlägsenhet, och speciellt den ariska rasen, en ren tautologi. Vi behöver inte ta ställning till deras handlingar. Deras handlingar måste vara goda eftersom de utförts av goda människor. [...]⁹

Gunnar Fredriksson skriver i boken *20 politiska filosofer* att nazismen bygger på flera faktorer, bland annat idéer i Tyskland om att de germanska folken var förenade genom blodsband.¹⁰ Vidare skriver han att nazismen hade en stark förankring till landsbygden och att anhängarna uppfattade stadskulturen som mindervärdig, då den associerades med moderna idéer som industrialism, liberalism och kapitalism.¹¹ Hos nazismen fanns också en romantisk dyrkan av ett heroiskt förflutet, vilket gestaltades i pompösa teaterföreställningar. År 1929 bildades en grupp som bekämpade modernism inom konst och litteratur.¹²

Fredriksson ägnar ett kapitel åt Alfred Rosenberg, som blev kallad nazistpartiets ideolog, dock hade han inget verkligt inflytande.¹³ Rosenberg var författare till den antisemitiska

⁸ Karlsson – Ruth, 1984: 90

⁹ Karlsson – Ruth, 1984: 90f

¹⁰ Fredriksson, 2001: 156

¹¹ Fredriksson, 2001: 156

¹² Fredriksson, 2001: 157

¹³ Fredriksson, 2001: 154

skriften *20:e århundrades myt* som enligt Fredriksson ger blodet en central, nästan religiös betydelse. Genom förening av olika raser och därigenom blandning av blod, så utarmas den germanska kulturen avsevärt, slår Rosenberg fast.¹⁴

2.2 Nationalsocialismen i Tyskland

I boken *Vårt förakt för svaghet* sammanfattar Harald Ofstad några av de viktigaste inslagen i nationalsocialismen som den såg ut i Tyskland under nazismens maktövertagande. Bland annat uppfattas världen som en kamp. Den som är ”svag” dukar under och bör göra det. Den som är ”stark” segrar och bör segra.¹⁵ Ideologin uppvärderar känslor, vilja och handling på bekostnad av rationalism, empiri och vetenskaplighet.¹⁶ Vidare delas människor in i raser; överlägsna eller underlägsna. Det som skiljer mellan raserna anses vara skillnader i blodets sammansättning liksom skillnader i psyket. Arier anses vara långt överlägsna judar och zigenare, som står längst ner.¹⁷

Ledaren väljs inte av folket utan blir det tack vare sina överlägsna ledaregenskaper. Alla som står under ledaren måste stå till svars för sina överordnade men ledaren behöver inte stå till svars inför någon.¹⁸ Nazismen motsätter sig pacifism, demokrati, jämlikhetssträvanden samt politiska ideologier som liberalism, socialism och konservatism.¹⁹ Typiskt är också ett svartvitt tänkande, där anhängarna ses som alltigenom goda och fienden som alltigenom ond. På fienden projiceras samma onda avsikter som nazisterna själva hade. Det var en taktik som gjorde världen mer lätthanterlig.²⁰ Ofstad skiljer mellan olika typer av nationalism. Dessa är *individorienterad* och *institutions- och symbolorienterad nationalism*.²¹ Den individorienterade nationalismen innebär en känsla av gemenskap – en vi-känsla – mellan nationens individer, som gläds när det går dem väl och sörjer när det går dem illa. Den institutions- och symbolorienterade nationalismen innebär att personerna inom den identifierar sig med sin egen nation, som också får en särställning. Men det är inte individernas väl som prioriteras, istället är de kulturella, ekonomiska, militära och politiska

¹⁴ Fredriksson, 2001: 159

¹⁵ Ofstad, 2012: 29

¹⁶ Ofstad, 2012: 122

¹⁷ Ofstad, 2012: 38ff

¹⁸ Ofstad, 2012: 66

¹⁹ Ofstad, 2012: 40

²⁰ Ofstad, 2012: 95f

²¹ Ofstad, 2012: 32

institutionernas symboler högt värderade och därför viktiga.²² Maktorienterad nationalismen är den viktigaste formen för institutions- och symbolorienterad nationalism. De som inordnas inom den hyllar staten, militärmakten, disciplinen, lydningen; det som representerar styrka och vilja. Aggressiv nationalism är tätt sammankopplad med maktorienterad nationalism. Det mest utmärkande är den negativa attityden till vissa andra nationer och kan ta sig uttryck av både verbala negativa omdömen, krigshot och våld. Den nationalism som tillämpades i Tyskland var inte individorienterad – för Hitler var offentliga byggnader och minnesmärken viktigare än enskilda tyskar.²³ Identifikationen gäller hela tiden idéer, inte människor. Ofstad menar att i den stund som Tyskland visar sig underlägset brister identifikationen.²⁴

Nazismen var intolerant mot människors självständighet och egna omdömesförmåga, eftersom det kunde utmynna i att de i så fall kom fram till att nazismen inte var rätt. Utmärkande för en sådan ståndpunkt är Hitlers yttrande: *”Vilken lycka för de regerande att människorna inte tänker!”* [...] ²⁵

Det som är gemensamt för nationalsocialismens dogmer är motsatsparen och det svartvita sättet att se på världen. Nationalsocialismen associeras därför med det som är gott och bra, medan motsatsen står för det som är negativt, exempelvis åskådningar som liberalism eller socialism. Det förflutna framstår som något att längta tillbaka till, medan samtiden ses som moraliskt fördärvat. Vidare finns en stark ledarkult, där alla måste stå till svar inför ledaren, men ledaren behöver inte stå till svars för någon annan. Den nationalsocialistiska ideologin uppvärderar känslor, handling och vilja på bekostnad av rationalism, empiri och vetenskap.

2.3 Den svenska nationalsocialismen

Den svenska nationalsocialismen, fascismen och extremnationalismen har ett brokigt och splittrat förflutet. Sedan år 1919 fram till 2004 har det funnits hundratals olika partier, föreningar och sammanslutningar i Sverige. Heléne Löw menar att dessa grupper delar samma idévärld, men att de har, och har haft olika historia och betydelse. Hon skriver att de svenska nationalsocialistiska partierna har sina föregångare i de antisemitiska organisationer som bildades under 1800-talet.²⁶ År 1924 bildades det första nationalsocialistiska partiet,

²² Ofstad, 2012: 32f

²³ Ofstad, 2012: 32ff

²⁴ Ofstad, 2012: 35f

²⁵ Ofstad, 2012: 76f

²⁶ Löw, 2004: 13

Svenska Nationalsocialistiska Frihetsförbundet, av bröderna Furugård. Partiet bytte namn flera gånger, och kallade sig slutligen för Sveriges Nationalsocialistiska Folkparti. På grund av inre stridigheter om vilken riktning partiet skulle ta, lämnade en del medlemmar partiet. År 1932 blev Sven Olov Lindholm tillsammans med andra anhängare uteslutna ur partiet och dagen efter bildade de Nationalsocialistiska Arbetarepartiet. De båda partierna kom att kallas Furugårdare respektive Lindholmare.²⁷

Lindholmarna ställde upp för val första gången år 1934, då partiet deltog i de kommunala valen. Deras hjärtefrågor var bl.a. arbetslösheten och krav på bättre arbetsmiljö. Dessutom ville de försvara sunda religiösa värden och arbeta mot moraliskt förfall. I början av år 1935 hade Lindholmarna ca 10 000 officiella medlemmar, och då ingick ca 1000 medlemmar i ungdomsfalangen.²⁸

2.4 Människosyn hos svenska nationalsocialistiska kvinnor

Sif Bokholm skriver i boken *I otakt med tiden. Om rösträttsmotstånd antipacifism och nazism bland svenska kvinnor*. om en grupp svenska kvinnor som i början av 1900-talet motsatte sig den allmänna opinionen om demokrati och kvinnlig rösträtt. Istället stödde de nationalistiska värderingar, ett aktivt försvar m.m. De var nämligen övertygade om att rösträtt för kvinnor skulle resultera i ett kaosartat och moraliskt fördärvat samhälle eftersom de ansåg att en kvinnas största uppgift var som hustru och mor.²⁹ Annie Åkerhielm var en av dem som ägnade mycket tid åt att argumentera för att kvinnor inte borde ha rösträtt eller var lämpade att ta del av det offentliga - politiska livet.³⁰

Den svenska journalisten och läraren Elsa Ulrich skrev för tidskriften *Sverige Fritt* år 1936. Hon beskriver hur hon själv och tusentals berlinare lyssnade till Hitlers tal inför riksdagsvalet där alla partier utom Nationalzocialistische Deutsche Arbeiterpartei – NSDAP- var förbjudna. Alla som lyssnade till Hitler, både hon själv samt resten av människomassorna, var eld och lågor. Hon tyckte att Hitler hade lyckats få tyskarna att vakna och önskade att samma sak borde hända i Sverige.³¹

²⁷ Löow, 2004: 14ff

²⁸ Löow, 2004: 26f

²⁹ Bokholm, 2008: 36

³⁰ Bokholm, 2008: 35

³¹ Bokholm, 2008: 217

Vidare skriver Bokholm att flera kvinnliga sympatisörer, både tyska och svenska, nämner Hitlers charm och retoriska förmåga om varför de anslöt sig till nationalsocialismen. Kvinnorna kom att fungera som skickliga propagandister för nazistpartiet trots att Hitler i verkligheten genomförde reformer för att försämma kvinnornas villkor i Tyskland. Karlsson och Ruth skriver att Hitler hade lovat att minska arbetslösheten, så skedde också. En stor del av det tyska folket, även de som inte var direkta anhängare, var positiva till nazisternas maktövertagande, eftersom de kopplade detta till förbättrade livsvillkor.³²

Bokholm benämner den svenska tidningen *Tidevarvet* som en radikal politisk tidskrift, vilken bl.a. tog upp kvinnornas situation i Nazityskland. År 1933 publicerade tidningen en artikel som förklarade varför så många tyska kvinnor röstade på Hitler, trots att han skapat en lag som gjorde att de skulle tvingas bort från arbetsmarknaden och förlora sin självständighet. Skribenten hette Maria Lazar. Hon menade att de tyska kvinnorna slet i lågbetalda arbeten och ensamma tog hand om sina familjer. Eftersom de inte fick avlastning hemma, så hade inte kvinnoemancipationen gjort dem friare. Utåt sett framstod Hitler som om han tänkte på kvinnorna, men i själva verket ville han minska arbetslösheten.³³ Blomquist och Bjurwald skriver att forskaren Claudia Koonz framhåller att de flesta som röstade på Hitler var ovetande om hans verkliga agenda, där kvinnoföraktet var en del. Koonz tror att kvinnorna i Tyskland var rädda för friheten; de tyckte helt enkelt att kvinnofrigörelsen gått för fort och de hade inte hunnit med. När Hitler talade om den heliga modern, så tog de det till sig och röstade på honom.³⁴

2.5 Hitlers värvningskampanjer

Åter till Bokholm. Tyska familjer där kvinnorna tidigare hade förvärvsarbetat fick räntefria lån om kvinnorna gick tillbaka till hemmet och blev hemmafruar. Unga arbetslösa hembiträden blev av med sin arbetslöshetsförsäkring och försvann därmed ur arbetslöshetsstatistiken. Tyska familjer uppmanades av regeringen att skaffa fler barn, något som Maria Lazar tyckte var ogenomtänkt, eftersom många människor vid den tidpunkten hade svårt att försörja sig. Dessutom skickade regeringen ut ett tillägg till barnfamiljer som var

³² Karlsson – Ruth, 1984: 28

³³ Bokholm, 2008: 224

³⁴ Blomquist – Bjurwald, 2009: 58

*eugeniskt*³⁵ högt stående, medan personer som ansågs asociala eller hade andra brister i förhållande till idealet, fick vara utan statligt stöd.³⁶

I sin artikel satte Lazar fingret på något väsentligt, nämligen att det är viktigt att se saker i sitt sammanhang. Hon menade att kvinnoemancipationen i Tyskland enbart resulterat i att kvinnorna fick dubbla bördor; de hade kommit ut på arbetsmarknaden utan att samtidigt få avlastning i hemmet, där de hade huvudansvaret. Genom skicklig retorik hade Hitler lyckats få stöd från många kvinnor trots att hans politik var ytterst kvinnofientlig. Receptet på kvinnornas dubbelarbete var från nazisternas sida att ta bort dem från arbetsmarknaden och låta dem ha ansvar för familj och barn. Männerna skulle ensam vara familjeförsörjare.

2.6 De svenska nationalsocialistiska kvinnornas människosyn

Lazars artikel bemöttes med tystnad av de svenska nationalsocialistiska kvinnorna. Däremot svarade de på kritik som andra hade framfört mot nationalsocialismen – som att nazisterna bara såg kvinnor som avelskor. De nationalsocialistiska kvinnorna menade att kvinnor var lika mycket värda som män, däremot slog de fast att könen hade olika uppgifter. Nationalsocialisterna ansåg att modern var det renaste, vackraste och högsta som en kvinna kunde vara. Hilma Hansegård menade att nationalsocialistiska kvinnor inte var underdåniga, utan att de *böjde sig fritt och medvetet under en utveckling som passade deras egenart som mödrar och kvinnor*.³⁷ Hansegård hävdade att det svenska samhället karaktäriserades av egoism på flera nivåer. Allt detta var dömt till undergång, slog hon fast, och botemedlet var nationalsocialism. Hansegård tog också upp nationalsocialismens syn på rashygien och sterilisering. Hon ansåg visserligen att varje kvinna hade en plikt att föda så många barn som möjligt, men bara om hon var frisk så att barnen skulle bli sunda till kropp och själ. I annat fall var det rätt med sterilisering.³⁸

2.7 Nutida nationalsocialism i Sverige

Ett nationalsocialistiskt parti som inte haft någon egentlig makt, men som har varit en länk mellan nationalsocialisterna från mellankrigstiden och dagens moderna rasistiska rörelse, är

³⁵ Eugenik – idén att förbättra människan genom biologisk förädling. Se <http://www.ne.se/lang/eugenik> 2014-05-20

³⁶ Bokholm, 2008: 225

³⁷ Bokholm, 2008: 225f

³⁸ Bokholm, 2008: 227f

Nordiska Rikspartiet, NRP, enligt Heléne Lööw. Partiet grundades år 1956 av Göran Assar Oredsson, som varit partiledare hela tiden utom åren 1975-78 och partiets hjärtefrågor har varit flyktingpolitiken, u-landsbiståndet samt antisemitismen.³⁹ Under många år förde partiet en anonym tillvaro i den svenska debatten och rasism sågs inte som något stort problem i samhället. År 1980 gör den nystartade organisationen Bevara Sverige svenskt, BSS, sitt första offentliga framträdande.⁴⁰ BSS associeras under 1980-talet med flyktingmotstånd och på grund av samhällets stigmatisering, så försöker medlemmarna hemlighålla sina identiteter. En konsekvens av organisationens aktiviteter är att flera ledande medlemmar blir avskedade från sina arbeten. Därmed har nationalsocialisterna fått sina första martyrer, som fått lida för sin tro.⁴¹ År 1991 bildas i Sverige nätverket Vitt Ariskt Motstånd, VAM, som delvis kan tacka media för uppmärksamheten. VAM beskrivs i massmedia som en hemlig beväpnad terrororganisation. De följande åren uppstår flera rasideologiska grupper som finns i periferin av VAM och i vissa fall är helt okända för det egentliga nätverket.⁴² Genom VAM fick rasistisk propaganda en vidare spridning. Tidskriften *Storm* samt programskriften *Rädda den vita rasen* har båda anknytning till nätverket.⁴³

Ur BSS utvecklas Sverigepartiet under 1980-talet och ur detta parti uppstår Sverigedemokraterna år 1988. Sverigedemokraterna har genomgått en stor förändring under ett tiotal år; efter att ha haft mycket extrema åsikter under 1990-talet, har partiet valt att göra sig av med de mest hårdföra nazisterna som medlemmar, i syfte att locka till sig nya väljare.⁴⁴ Deras strategi har lyckats, för sedan valet 2010 sitter Sverigedemokraterna med i riksdagen.⁴⁵

Moderna rasideologer har en vision om den perfekta människan. Det finns en föreställning om ett biologiskt förflutet, som delas av alla ”vita”.⁴⁶ Olika grupper har olika idéer om hur rashygien ska tillämpas. Nordland propagerar t.ex. för att personer med ärftliga sjukdomar ska tvångssteriliseras:

³⁹ Lööw 1998: 23

⁴⁰ Lööw, 1998: 24

⁴¹ Lööw, 1998: 26

⁴² Lööw, 1998: 83f

⁴³ Lööw, 1998: 86f

⁴⁴ Blomquist – Bjurwald, 2009: 110

⁴⁵ <http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Sverigedemokraterna/> 2013-08-01

⁴⁶ Lööw, 1998: 263

[...] Sedan måste rashygien stå överst på listan av prioriteringar. Vi måste stoppa degenerationen med hjälp av arvshygien. Vi måste skydda vårt blod och våra gener. Vi måste förädla rasen genom diverse åtgärder som förbättrar folkbeskaffenheten. Vi måste låta rasbiologins s.k. isolatverkan bli vår lag. [...] ⁴⁷

Rashygien grundar sig på äldre rasbiologisk forskning som idag anses förlegad och är tabubelagd i det övriga samhället. Rörelsen uppfattar det därför som sin plikt att föra ut denna kunskap till en större allmänhet, eftersom de anser att myndigheterna vill undanhålla detta för medborgarna. Dagens nationalsocialister är numera internationalister. Rörelsen är världsomfattande och anhängarna vill leva i en värld av vita och för vita.⁴⁸ En väsentlig del i raskriget är att uppmana alla vita att föda fler barn, så att rasen inte dör ut. Kvinnor har en central roll i detta nativitetskrig, skriver Heléne Lööw.⁴⁹ Även Blomquist och Bjurwald framhåller i sin bok att det finns en oro hos nationalsocialisterna för att rasen ska dö ut, eftersom alla främlingar föder så många barn.⁵⁰

2.8 Tidigare forskning

Sif Bokholm, vars forskning jag refererar till, har skrivit boken *I otakt med tiden. Om rösträttsmotstånd antipacifism och nazism bland svenska kvinnor*. Bokholm bygger sin forskning på manuskript, tidningsartiklar, memoarer m.m. Titeln på boken syftar på de svenska kvinnor under 1900-talets början och fram till andra världskriget som gick emot de allmänna strömningarna om demokrati och rösträtt och istället försvarade konservativa och nationalistiska värden. Flera av dem stödde nazismen under Hitlers Tyskland trots dess kvinnosyn. Bokholm kommer fram till att de nationalistiska kvinnorna var konservativa bakåtsträvare som inte tyckte att kvinnor var lämpade att agera i offentligheten, samtidigt som de själva gjorde just det.⁵¹ Bokholm skriver att kvinnorna föreföll vara självsäkra men att de samtidigt nedvärderade sig själva i relation till den kunnighet som de ansåg att männen hade.⁵² Att kvinnorna upphöjde manliga egenskaper framför kvinnliga kan tyckas märkligt men Bokholm menar att de var påverkade av den tid de levde i. Under senare delen av 1800-talet hävdade vetenskapen att kvinnor biologiskt sett var väsentligt annorlunda och underlägsna i förhållande till män. Kvinnor bedömdes vara känslostyrda och impulsiva, män

⁴⁷ Lööw, 1998: 260f

⁴⁸ Lööw, 1998: 261

⁴⁹ Lööw, 1998: 268

⁵⁰ Blomquist – Bjurwald, 2009: 158

⁵¹ Bokholm, 2008: 103f

⁵² Bokholm, 2008: 103

ansågs rationella och handlingskraftiga.⁵³ De nationalistiska kvinnornas argument för att kvinnor inte passade för det offentliga livet grundade sig på att de ansåg att en kvinnas högsta uppgift var som maka och mor – samtidigt som flera av dem varken var gifta eller hade barn.⁵⁴

Historikern Heléne Lööw är en etablerad forskare på den svenska nationalsocialismen, framförallt under efterkrigstiden. Hennes doktorsavhandling *Hakkorset och Wasaskärven* undersöker den nationalsocialistiska rörelsen i Sverige mellan 1924 och 1950. Efter sin avhandling har hon fortsatt sin undersökning om nationalsocialismen i Sverige i boken *Nazismen i Sverige 1924-1979. Pionjärerna, partierna, propagandan* samt *Nazismen i Sverige 1980-1997. Den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna*. Heléne Lööws forskning består av material i form av tidningar, tidskrifter, videofilmer, juridiskt material, d.v.s. förundersökningar och rättegångshandlingar, bandade närradiosändningar, elektroniska nyhetsbrev, intervjuer m.m. Heléne Lööw skriver inte uttryckligen om kvinnornas roll i rörelsen även om hon tar upp synen på kvinnan som maka och mor, vars biologiska och själsliga egenskaper ansågs komplettera mannens. Med andra ord hade kvinnor och män olika livsuppgifter. Sexualiteten eller familjelivet hade inget egenvärde utan var ett medel för att gagna statens/rasens fortlevnad.⁵⁵ Min avsikt med uppsatsen är att komplettera Lööws forskning med en genusaspekt på nationalsocialismen.

Lööw kommer fram till att de svenska nazistiska partierna, med undantag för några få, inte haft några större parlamentariska framgångar i Sverige. Regionalt har enstaka partier haft vissa framgångar, under såväl mellankrigstiden som idag.⁵⁶ Dessa fortsatte vara verksamma under en tid när intresset för detta var obefintligt i Sverige, eftersom resten av samhället gick mot social välfärd och tekniskt framåtskridande. Därför menar Lööw att grupper som Nordiska Rikspartiet kan ses som den förlorade generationen hos den nationalsocialistiska och extremnationalistiska rörelsen.⁵⁷ Lööw benämner detta reorganiseringssfasen eftersom hon menar att dessa grupper banade väg för de rasideologiska organisationer som uppstod under 1980- och 1990-talet.⁵⁸ Gemensamt är deras antisemitism och kvinnohat.⁵⁹ Enligt Lööw

⁵³ Bokholm, 2008: 128

⁵⁴ Bokholm, 2008: 129

⁵⁵ Lööw, 2004: 379

⁵⁶ Lööw, 2004: 241

⁵⁷ Lööw, 2004:189

⁵⁸ Lööw, 2004: 121

⁵⁹ Lööw, 2004: 155

uppfattar de demokratin som en chimär eftersom yttrandefriheten i Sverige inte tillåter att grupper med deras typ av åsikter får komma till tals.⁶⁰

Det förefaller som om de kvinnor som attraherades av nationalsocialismen under tidigt 1900-tal enbart såg ideologin som en förenande länk mellan nationen och folket, och att de förnekade de inslag som var djupt antidemokratiska. Nationalsocialismen började ta form under 1920-talet, sannolikt för att Tyskland fortfarande var sargat efter första världskrigets nederlag, många tyskar var arbetslösa och landet var splittrat mellan olika politiska partier som stred mot varandra. I denna kontext uppfattades nationalsocialismen som en samlande kraft av många människor, däribland svenska konservativa kvinnor. Med denna avslutning kommer jag att övergå till min egen undersökning som är en analys av Paulina Forslunds artiklar. Dessa är: *Det bortglömda hatet* (2013-02-08), *Nationalism och jämställdhet* (2013-03-04) samt *Den moderna feministen – den verkliga kvinnohataren* (2013-03-04). Därmed presenteras den forskningsmetod jag använder som grund för tolkningen av materialet.

3. Metod

I forskning kan man förhålla sig till verkligheten på två sätt, enligt Jarl Backman i *Rapporter och uppsatser*.⁶¹ Antingen med traditionella glasögon, där forskaren observerar, registrerar och mäter en given verklighet. Ur detta perspektiv skiljer forskaren individen från omvärlden och försöker förklara hur den objektiva verkligheten är beskaffad. Ett alternativ till det traditionella förhållningssättet är att betrakta verkligheten ur ett subjektivt perspektiv. Det innebär att forskaren intresserar sig för människan utifrån en social, individuell samt kulturell konstruktion. Man intresserar sig för hur människan uppfattar och tolkar den omgivande verkligheten.⁶² Centrala begrepp är *innebörd* (mening) *kontext* och *process*.⁶³ Med innebörd menas att forskaren intresserar sig för hur individer upplever, tolkar och strukturerar en omgivande verklighet i förhållande till sina tidigare kunskaper och erfarenheter – hur livet och omvärlden får mening. Backman hänvisar till R.E Stake som menar att det finns en tydlig skillnad mellan ”knowledge discovered and knowledge constructed”.⁶⁴

⁶⁰ Löw, 2004: 190f

⁶¹ Backman, 2008: 53.

⁶² Backman, 2008: 53f

⁶³ Backman, 2008: 54

⁶⁴ Backman, 2008: 54

Jag kommer i denna uppsats att använda mig av en kvalitativ metod, på så sätt att jag vill söka förståelse för personen bakom de studerade texterna. Det innebär att jag kommer att granska Paulina Forslunds texter genom diskursanalys. Diskursanalys är nära förknippad med det socialkonstruktivistiska perspektivet, som utgår från att språket representerar men också skapar den sociala verkligheten.⁶⁵ Vårt sätt att tala har en stor betydelse för hur vi skapar och förändrar relationer. Diskursanalysen vill fånga detta genom att se hur en text konstruerar de sammanhang som den ingår i.⁶⁶ Jag kommer också att använda mig av hermeneutisk metod. I hermeneutiken är det studerade subjektets tolkning och upplevelse av sin omvärld det som ger forskaren ny kunskap om verkligheten. Den hermeneutiska metoden har därmed likheter med fenomenologiska, humanistiska och existentiella idétraditioner. Att använda sig av hermeneutisk metod innebär inte bara att ha fokus på det som studeras, utan handlar lika mycket om forskaren själv och den pågående forskningsprocessen.⁶⁷

Det som förenar hermeneutiska skolbildningar, enligt Björn Vikström, är en medvetenhet från forskarens sida att varje tolkning är förankrad i och beroende av uttolkarens, d.v.s. forskarens egen livssituation. Tolkningen är kontextuell, alltså avhängig den kulturella, historiska och ideologiska miljö som forskaren befinner sig i.⁶⁸ Som människor är vi inte passiva åskådare utan vi interagerar tillsammans med andra. Vi försöker hela tiden förstå och tolka vår omgivning.⁶⁹ Samtidigt innebär denna kontextuella tolkning – av Vikström kallad det kontextuella felslutet - att individen som helt styrd av den egna tolkningstraditionen utan möjlighet till utbyte av andra traditioner kan leda till fundamentalism inom såväl vetenskapen som religionen. Om forskaren praktiserar denna syn, alltså anser att det enbart är personer med den rätta tron eller ideologin som kan tolka texterna rätt, så finns det ingen anledning för dessa att ha en dialog med andra. Samtidigt slår Vikström fast att det är möjligt att tillämpa kontextuell tolkningssyn i en mjukare variant, eftersom de flesta människor kan röra sig i flera sociala sammanhang och därmed få förståelse för personer med annan bakgrund än dem själva.⁷⁰

⁶⁵ Sjöberg – Wästerfors, 2008: 97

⁶⁶ Sjöberg – Wästerfors, 2008: 97

⁶⁷ Sjöberg - Wästerfors: 2008, 102

⁶⁸ Vikström, Björn, 2005: 21

⁶⁹ Vikström, 2005: 22

⁷⁰ Vikström, 2005: 23

Vikström tar upp sociologerna Peter Berger och Thomas Luckmann, vilka har lanserat teorin att verkligheten är en social konstruktion. De menar att ”*verkligheten*” inte existerar oberoende av oss människor utan det vi benämner verklighet är skapat av de föreställningar och värderingar som är dominerande i det samhälle vi lever i. Postmodernismen har ibland fått kritik för att utmytna i en relativisering av all kunskap.⁷¹ Likaså kritiseras postmodernismen ibland för att enbart se mångfald och öppenhet som positivt, och enhet och universalitet som negativt. Samtidigt menar Vikström att det postmoderna tänkandet har växt fram som en motvikt till och en konsekvens av den moderna tidens vetenskapsideal, som har utgått från en västerländsk, ofta manlig hegemoni som har slagit fast vad som var sant och rätt för alla tider och samhällen.⁷²

3.1 Hermeneutik

Epistemologiska frågor är centrala i hermeneutiken – man är intresserad av hur människor vet saker. Subjektet är i fokus, och kan därför härledas till en humanistisk grundinställning hos forskaren. Hermeneutiken inser att människor vet saker tillsammans och därför finns ett intresse för mänskliga relationer. Det intersubjektiva, det vill säga samspelet mellan människor, är därför viktigt i hermeneutiken. De teoretiska antagandena är hermeneutikens metodologiska strävan att utforska sociala fenomen med avsikt att skapa ny och djupare förståelse kring dem. Det som forskaren vill, är att generera nya tolkningar på grundval av de gamla. Det finns flera tekniker för att fånga subjektets upplevelser. Forskaren kan tolka intervjuer, observationer samt texter. Den hermeneutiska metoden innebär inte bara det studerade subjektet utan även ha fokus på den som forskar, d.v.s. sig själv och själva forskningsprocessen – hur man vet saker.⁷³

I hermeneutiken är cirkeltanken viktig. Friedrich Schleiermacher har kommit att associeras med den hermeneutiska cirkeln, trots att han inte uppfunnit den. Däremot har han sökt finna en systematisk metod för att tolka bibeln. Schleiermacher framhöll bland annat hur viktigt det är att förstå kontexten som en författare verkade i, för hur hen förstår världen. Olika filosofer har utvecklat idéer i hur man kan tolka texter. En sådan är föreställningen om livsvärlden och livsförståelse. Denna tradition lyftes av Martin Heidegger, som i sin tur byggde den på Edmund Husserls tankar om livsvärlden. Husserl ansåg att vetenskapen ofta bortsåg från

⁷¹ Vikström, 2005: 25

⁷² Vikström, 2005: 26

⁷³ Sjöberg - Wästerfors. 102

människan. Inom ämnen som psykologi och sociologi, betraktades människan ofta som ett djur bland alla andra djur. Husserl ansåg att människan ingick i sammanhang av meningsfullhet, t.ex. genom att måla tavlor eller skriva böcker, sådant som djur inte sysslar med.⁷⁴ Husserl benämnde denna värld livsvärlden. Det handlar om traditioner, normer, värderingar, språk; sådant som vi människor finner meningsfullt i livet. Husserl menade att vetenskapen inte helt kunde komma åt livsvärlden. Heidegger hade en annorlunda syn på livsvärlden än Husserl. Heidegger menar att vi människor alltid är i livsvärlden på något sätt, och att vi har kontakt med den genom vår tolkning av världen. Vi kan aldrig komma utanför våra tolkningar. Som människor gör vi tolkningar av tillvaron omkring oss.

Heideggers lärjunge Hans-Georg Gadamer framhåller hur viktig vår förförståelse är. Vi har en förförståelse av olika fenomen tack vare att vi är bundna till traditioner. Allt som vi förstår, gör vi tack vare att vi verkar inom en viss tradition. Enligt Gadamer bör vi hålla fast vid vår subjektivitet, eftersom den hjälper oss att förstå omgivningen. Traditionen bygger på att den bejakas, omformas och kultiveras, alltså att människor använder sig av den på ett nyskapande sätt. Svenska språket hålls t.ex. vid liv genom att människor pratar och förnyar språket – nya ord läggs till och gamla tas bort.⁷⁵

Ett resultat av Gadamer's tänkande är att det inte finns några sanna tolkningar. De är alltid beroende av en tradition i ett visst historiskt skede. Idag anser de flesta i Sverige att det är självklart med lönearbetande kvinnor. Så var det emellertid inte i början av 1900-talet. Dessförinnan var det vanligt att kvinnor och barn från arbetarklassen arbetade. Hur vi kommer att se på kvinnor och arbete i framtiden är oklart. En tolkning kan vara tillfredsställande under en viss tid, men historien gör att vi hela tiden måste söka nya tolkningar. Hermeneutik innebär att min förförståelse är viktig för hur jag tolkar en text, en film m.m.⁷⁶

3.2 Diskursanalys

Diskurs eller mönster är ett särskilt sätt att tala om och förstå världen. Det som vi säger, följer vissa mönster när vi agerar inom olika sociala områden. Vi talar t.ex. om den medicinska diskursen, den vetenskapliga diskursen m.m. Diskursanalys är analysen av detta mönster, och

⁷⁴ Sjöberg-Wästerfors, 2008: 103

⁷⁵ Sjöberg-Wästerfors., 2008: 103f

⁷⁶ Sjöberg-Wästerfors. 105

den fysiska världen får betydelse genom diskurser. Det socialkonstruktivistiska perspektivet utgår från att språket både representerar och konstruerar den sociala verkligheten. En skriven text är uttryck för något, men enligt socialkonstruktivismen konstruerar den även det sammanhang som den ingår i.⁷⁷ Genom att upptäcka olika former av språkliga uttryck kan en enligt socialkonstruktivismen få en ökad förståelse för den sociala verkligheten. Diskursanalytiska angreppssätt innehåller både epistemologiska och ontologiska antaganden om språkets betydelse i den sociala konstruktionen av världen. Här är teori och metod sammanvävda.⁷⁸ Vivien Burr tar upp fyra viktiga socialkonstruktivistiska antaganden som är gemensamt för de flesta diskursanalytiska angreppssätt.⁷⁹

Det första är en kritisk inställning till självklar kunskap. Vår kunskap om världen, eller vad vi tror om världen, är inte objektivt sant. Verkligheten är tillgänglig för oss genom våra kategorier. Objekten i vår omvärld blir till för oss och får mening först när vi benämner dem på ett bestämt sätt. De har ingen betydelse i sig själva. Ett exempel är ”alger” som tidigare endast haft innebörden akvarietillbehör. Idag betyder ”alger” även mineralrik nyttig föda.⁸⁰

Det andra antagandet är den socialkonstruktivistiska föreställningen om historisk och kulturell specificitet. Våra världsbilder och identiteter är kontingenta, alltså varken sanna eller falska.⁸¹ Det sätt som vi ser på världen är beroende av vilken kultur och tid vi lever i. Det innebär en uppfattning om att människor inte anses vara essentiella, alltså ha en uppsättning egenskaper som finns där från födseln. Vi blir dem vi blir genom att leva i en viss kultur, samhälle och en viss tid.⁸²

En tredje socialkonstruktivistisk uppfattning är att det finns ett samband mellan kunskap och sociala processer. Vårt sätt att uppfatta världen och oss själva sker kontinuerligt i en social interaktion. Enligt detta synsätt, finns en spridd uppfattning att det ligger i kvinnors, dock inte mäns, natur att ta hand om barn.

⁷⁷ Sjöberg - Wästerfors, 2008: 96f

⁷⁸ Sjöberg - Wästerfors, 2008: 98

⁷⁹ Sjöberg - Wästerfors, 2008: 98

⁸⁰ Sjöberg - Wästerfors, 2008: 98

⁸¹ <http://www.ne/se/lang/kontingent/229476> 2013-06-27

⁸² Sjöberg – Wästerfors, 2008:98f

Det fjärde och sista är idén om ett samband mellan kunskap och social handling. Olika paradigmer har olika syn på vilka handlingar som är samhällsligt giltiga alternativt otänkbara. En sådan diskurs är miljödiskursen, som tidigare sågs som något som bara berörde att fåtal, men idag är starkt förankrad i många människors medvetande.⁸³

Foucault ser diskurser som ett sätt att utöva makt. Det som en person uppger och själv tror är en sann beskrivning av verkligheten, kan användas för att legitimera handlingar som uttrycker maktförhållanden.⁸⁴ Den medicinska diskursen kan analyseras genom att man studerar mötet mellan läkare och patient. Läkaren anlitar den medicinska diskursen genom att ställa diagnos på patienten. Sannolikt kommer patienten att följa de rekommendationer som läkaren har ordinerat. På så sätt blir den medicinska diskursen det medel som skapar en maktrelation mellan läkare och patient. Makt via diskurser gör det möjligt att utöva kontroll och förtryck av människor. Därför kan man säga att det är begränsande. Foucault menar ändå att makten är produktiv eftersom den gör att läkaren blir till ett subjekt och gör det möjligt för människor att fungera tillsammans.⁸⁵

4. Teoretisk förförståelse

4.1 Teoretiska utgångspunkter

Mitt fokus i denna uppsats ligger på begrepp som kön och ras. Jag använder mig av en strukturell syn på könen, hämtad från Sylvia Walby. Det innebär att jag uppfattar könen som icke-essentialistiska. Jag utgår från ståndpunkten att vi inte föds med en uppsättning egenskaper som kan kopplas till kvinnor respektive män, utan att vi föds in i kulturer som benämner egenskaper som *kvinnliga* respektive *manliga*. Likaså utgår jag från att män befinner sig i en överordnad position gentemot kvinnor på en strukturell nivå.⁸⁶

Min uppsats handlar också om ras. Det är ett begrepp som jag själv inte använder, utan jag talar om etnicitet. Min teoretiska ståndpunkt finns i en text av Leo Kramár, som skriver om raser och gruppindelning. Kramár refererar i sin text till den franske antropologen de Quatrefages, som menar att det är fel att dela in människor i raser, eftersom:

⁸³ Sjöberg – Wästerfors, 2008: 99

⁸⁴ Sjöberg – Wästerfors, 2008: 97

⁸⁵ Sjöberg - Wästerfors. 100

⁸⁶ Walby, 1990: 20

[...] mänskligheten måste ses som ett kontinuum med ett oöverskådligt antal övergångsvarianter, där de mest särpräglade individerna utgör ytterligheter i de från varandra mest avlägsna populationerna.⁸⁷

4.2 Genussystemet

Att forska om kvinnor innebär att man problematiserar förhållandet mellan könen. Forskaren ställer sig frågan hur det kan komma sig att kvinnor generellt, geografiskt och historiskt har ett lägre värde än män. En kvinnoforskare accepterar inte att den kvinnliga underordningen ses som naturgiven.⁸⁸ Yvonne Hirdman har lanserat begreppet genussystem för att förklara hur könsmaktordningen är upplagd. Enligt Yvonne Hirdman är denna ordning en förutsättning för andra sociala ordningar, i t.ex. sociala, ekonomiska och politiska sammanhang.⁸⁹

Genussystemets två praktiker är:

- Dikotomin, det vill säga isärhållandets logik. Manligt och kvinnligt bör inte blandas.
- Den manliga normens logik. Det som uppfattas som manligt ges ett högre värde och ses som norm för det normala och allmängiltiga.⁹⁰

Hirdman menar att det är genom isärhållandets logik som den manliga normens logik legitimeras. Dess uttryck finns både i själva arbetsfördelningen mellan könen samt de föreställningar som vi har om det kvinnliga och det manliga.⁹¹ Yvonne Hirdman hävdar att kvinnor är medskapande i detta system, trots att de har lägre social status. För att förstå hur systemet mellan könen har uppstått, talar hon om ett slags kontrakt – inte mellan två jämnstarka parter, utan ett samhälleligt kontrakt där den starkare parten definierar den svagare parten.⁹² Vad som betraktas som kvinnligt respektive manligt har varierat över tid. Isärhållandets logik har inneburit att kvinnor och män innehaft olika sysslor, även när det gått emot en förnuftig rationalitet. Isärhållandets logik har resulterat i hårdare arbete och bekymmer i det vardagliga livet än om kvinnor och män istället hade delat på arbetet. I 1850-

⁸⁷ Kramár, 2000: 23f

⁸⁸ Hirdman, 1988: 1

⁸⁹ Hirdman, 1988: 7

⁹⁰ Hirdman, 1988: 7

⁹¹ Hirdman, 1988: 9f

⁹² Hirdman, 1988: 14f

talets svenska bondesamhälle praktiserades exempelvis denna uppdelning.⁹³ Isärhållandet karaktäriseras av förakt för det kvinnliga; för en man är det skamligt att göra kvinnosaker och ses som demoraliserande och ofördelaktigt.⁹⁴ Att skapa genus är något som vi gör, hela tiden. Att skapa genus gör världen begriplig.⁹⁵

4.3 Feministiskt perspektiv på religion

Daphne Hampson skriver i *After Christianity* att Simone de Beauvoir har slagit fast att den västerländska kulturen bygger på en dialektisk relation mellan herre och slav. Mannen har haft rollen som härskaren, från vars ögon man såg på världen – kvinnan iklädde sig rollen som slav, den andra. de Beauvoir hämtade sin analys från Hegels teori om herre och slav. de Beauvoir menade att man inte föds som, utan blir kvinna genom socialisation. Att vara kvinna är att vara underordnad. En kvinna betraktas alltid i relation till en man, som beskrivs som subjektet. Aldrig tvärtom.⁹⁶

Hampson skriver att de monoteistiska religionerna, dit kristendomen hör, har utvecklats ur patriarkala samhällen.⁹⁷ Där framstår Gud som en man, som bara män kan identifiera sig med. Fader/son-relationen är en central del i kristendomen som inte har någon kvinnlig motsvarighet. Kvinnorna finns inte med i skrifterna som oberoende, agerande jämlikar till männen utan enbart som komplement till dem.⁹⁸ I kristendomen enbart finns två kvinnobilder, nämligen horan samt modern. Det mest kända exemplet är jungfru Maria, som enbart avbildas för vem hon är mor till, Jesus, aldrig för sin egen skull.⁹⁹ Hampson refererar till Julia Kristeva som skriver att monoteismen upprätthålls genom könens isärhållande, och att det i sin tur tilldelar könen motsatta egenskaper. En man associeras med det högre, det goda – en kvinna associeras med lägre, negativa krafter; särskilt sexualiteten. Luce Irigaray menar att mannen därför hyser två slags känslor för kvinnan: han är rädd för henne samtidigt som han åtrår henne.¹⁰⁰ En man som inte kan kontrollera sitt begär projicerar detta på kvinnan; hon måste därför kontrolleras och stängas in.¹⁰¹

⁹³ Hirdman, 2003: 65

⁹⁴ Hirdman, 2003: 67f

⁹⁵ Hirdman, 2003: 71

⁹⁶ Hampson, 1996: 169

⁹⁷ Hampson, 1996: 205

⁹⁸ Hampson, 1996: 170

⁹⁹ Hampson, 1996: 173f

¹⁰⁰ Hampson, 1996: 171f

¹⁰¹ Hampson, 1996: 188

4.4 Teorier om grupper

Leo Kramár hävdar i boken *Rasismens ideologer. Från Gobineau till Hitler* att det inte finns, eller någonsin har existerat några rena människoraser. Alla människor delar samma arvs massa, men under evolutionen på kanske en miljon år, har vi utvecklats i olika miljöer och klimat, vilket är anledningen till att vi har varierande utseenden och beteenden. Modern genetisk forskning visar att det inte finns några större genetiska skillnader mellan etniska grupper – den stora variationen finns snarare inom gruppen.¹⁰²

Hur kan man objektivt bestämma någons etnicitet? Det finns tre sätt att bestämma någons etniska tillhörighet: genom objektiva attribut, genom subjektiva känslor och genom beteende. Max Webers definition på etnicitet var ”den subjektiva tron på ett gemensamt ursprung.” Kramár menar att den subjektiva identifikationen är viktigast av de tre.¹⁰³

Rasismen hävdar ojämlikhet och en kamp mellan människor där den överlägsna rasen kommer att segra. Termen ras härleder Kramár till antropologin, vidare skriver han att ras är ett vetenskapligt omstritt begrepp som har varierat över tid - t.o.m. nazistiska rasteoretiker har haft svårigheter att komma på en enhetlig definition på ras. Under 1800-talet blev den franske antropologen de Quatrefages uppmärksam på problemet med att dela in människor i raskategorier, eftersom:

[...] mänskligheten måste ses som ett kontinuum med ett oöverskådligt antal övergångsvarianter, där de mest särpräglade individerna utgör ytterligheter i de från varandra mest avlägsna populationerna.¹⁰⁴

Rasism innebär ett jagförstärkande och förhärligande av den egna gruppen.¹⁰⁵ Det som förefaller vara utmärkande för gruppbegreppet är tanken om en grupps *kollektiva särskildhet* – Kramár benämner detta uniqueness – distinctiveness. Det är vad som skiljer en etnisk grupp från en annan, och som får människor i den särskilda gruppen att se sig som lite bättre än andra.¹⁰⁶ Föreställningen om ens egen grupp och andra grupper skapar ett slags kollektivt medvetande. En individs etniska tillhörighet kan endast upplevas i förhållande till en annan

¹⁰² Kramár, 2000: 25

¹⁰³ Kramár, 2000: 36

¹⁰⁴ Kramár, 2000: 23f

¹⁰⁵ Kramár, 2000: 24

¹⁰⁶ Kramár, 2000: 36

etnisk grupp.¹⁰⁷ Utmärkande för ett rasistiskt samhälle är att den maktägande gruppen förbehåller sig rätten att definiera andra grupper etniska tillhörighet. Eliten tar ifrån människan hennes individualitet genom att enbart definiera henne som medlem av en etnisk grupp. På så sätt avhumaniseras individen. Den här typen av kränkningar har varit vanlig i flera rasistiska samhällen, t.ex. i den amerikanska södern, i Nazityskland och i Sydafrika.¹⁰⁸

4.5 Tankar om främlingen av Zygmunt Bauman

Zygmunt Bauman tar upp frågan om renhet och smuts i sin bok *Vi vantrivs i det postmoderna*. Han refererar till Mary Douglas, som menar att ett föremål kan vara både rent och orent, beroende på var det placeras. Mat på en tallrik på köksbordet är rent och därmed godtagbart. Om samma mat fastnar på kläderna; då blir det äckligt. Det finns föremål som utmanar renhetsmodellen genom att de är gränsöverskridande. Ofta handlar det om rörliga ting, t.ex. kvalster och smådjur, som det inte hjälper att flytta. Man måste förstöra tingen fullständigt för att återställa ordningen.¹⁰⁹ Ordning betyder en regelbunden och stabil miljö för vårt handlande, där vi kan påverka utgången snarare än att det uppstår slumpmässiga händelser som vi inte har kontroll över. Mary Douglas skriver att smuts är:

i första hand tecken på oordning. Någon entydig definition av smuts finns inte, utan den varierar med betraktaren. [...] Smuts kränker ordningen. Att avlägsna smuts är inte en negativ handling utan snarare en positiv strävan att organisera omgivningen.¹¹⁰

Intresset för renhet och kamp mot smutsen är enligt Douglas allmänmänskliga karaktärsdrag, som skiftar över tid och mellan olika kulturer. Vi vill ha rent hemma på golvet samt hålla främlingar borta – båda tycks vara strategier för att göra världen begriplig.¹¹¹ Bauman menar att Främlingen förkroppsligar denna smuts och att en ideologi som nazismen driver den totalitära tendensen till sin radikala extrem, som är rasrenhet.¹¹² Det som gör att vi ser vissa människor som främlingar, det vill säga osympatiska eller obehagliga, i vår postmoderna tid är att vi anser att de saknar gränsdragningar, enligt Bauman. Oavsett vilken tid vi lever i, så vill vi ha tydliga gränsdragningar. Det ger oss trygghet. Det vi uppfattar som smuts benämner Mary Douglas anomali. Hon refererar till Jean-Paul Sartres analys om det klibbiga. Den som

¹⁰⁷ Kramár, 2000: 37

¹⁰⁸ Kramár, 2000: 38

¹⁰⁹ Bauman, 1999: 14f

¹¹⁰ Bauman, 1999: 15f

¹¹¹ Bauman, 1999: 17

¹¹² Bauman, 1999: 20ff

blir omhöljd av en klibbig massa, som tjära, kan känna sig instängd och invaderad eftersom den klibbiga massan inte släpper taget om en. Individerna har tappat kontrollen och förlorat sin frihet.¹¹³

Klibbigheten symboliserar förlusten av frihet – eller rädslan för att friheten är hotad. Bauman konstaterar att frihet är en relation – en maktrelation. Jag är endast fri om jag kan göra vad jag vill. Det innebär att mina handlingar kan utmynna i att andra människor får mindre frihet. Därför menar Bauman att frihet bara kan mätas relativt. Ju mindre frihet en människa har, ju mindre kontroll hon har över sitt liv, desto mer uppfattar hon andra som klibbiga. Hon vill därför frigöra sig från främlingarna som hon uppfattar som en formlös, kvävande massa.¹¹⁴ Bauman anser att det postmoderna samhället, där det tidigare starka sociala skyddsnätet har ersatts av en avreglerad marknad där hänsyn enbart tas till ekonomiska aktörer, har bidragit till en polarisering mellan människor; några får större frihet, men de flesta som redan är underprivilegerade, får sin frihet kraftigt beskuren.¹¹⁵ Bauman menar att främlingens motbjudande klibbighet ökar när vi inte förmår hävda vår egen frihet.¹¹⁶

5. Paulina Forslunds syn på etnicitet och kön – en kort överblick

I detta kapitel kommer jag att redovisa Paulina Forslunds idévärld genom de tre krönikor som hon har skrivit i nätforumet Nordfront. Dessa är: *Det bortglömda hatet* (2013-02-08), *Nationalism och jämställdhet* (2013-03-04) samt *Den moderna feministen – den verkliga kvinnohataren* (2013-03-04). I *Det bortglömda hatet* (2013-02-08) skriver Paulina Forslund om sina synpunkter på Uppdrag granskningens program om dem som fått ta emot hot och trakasserier i kommentarsfälten på nätet. Hon försvarar inte hoten som journalisterna fått, men skriver samtidigt att de som fått mycket hatmejl får skylla sig själva eftersom de själva i sina krönikor haft en hård ton mot andra. Hon är kritisk till beteckningen kvinnohatare, eftersom vi ska akta oss för att generalisera:

Personligen anser jag att det inte överhuvudtaget hör hemma på våra breddgrader att tilltala en kvinna på ett nedvärderande sätt. Precis som den mansförnedrande jargongen hos många så

¹¹³ Bauman, 1999: 40ff

¹¹⁴ Bauman, 1999: 42f

¹¹⁵ Bauman, 1999: 36ff

¹¹⁶ Bauman, 1999: 50

kallade feminister är avskyvärd. Jag kan däremot förstå att sådana här kommentarer skrivs. Men att det skulle handla om att dessa män hyser något specifikt hat mot alla kvinnor har jag dock svårt att tro. En annan sak som jag funderat över är hur man kan vara så bombsäker på att det är män som skriver dessa kommentarer? Om man nu inte ska generalisera över grupper kan det väl inte vara korrekt att klumpa in halva befolkningen under den något magstarka benämningen ”kvinnohatare”? Det handlar nog först och främst om vad just dessa kvinnor sagt eller skrivit, inte om att de är av kvinnligt kön.¹¹⁷

Samtidigt slår hon fast att hatmejlen kan komma från såväl kvinnor som vissa invandarmän, och att de svenska medierna, som hon kallar döendemedierna, låter bli att rapportera detta.

De enda som verkligen kan sägas besitta ett påtagligt hat mot svenskor och kvinnor överlag är en del invandarmän, både äldre och yngre. Men om detta talas det inte i döendemedierna. Då heter det att man inte ska generalisera. När svenska kvinnor skändas, våldtas och får stå ut med sexuella trakasserier tiger journalisterna. Det är först nu, när de själva drabbats, som de väljer att belysa ämnet och berätta med tårar i ögonen om hur ”männen” hatar dem för att de är kvinnor. Först nu ska Sverige förfasas över ”näthatet” men fortsätta att i sedvanligt bruk förneka det *verkliga* kvinnoförtrycket.¹¹⁸

Forslund bemöter argumentet att bara män skulle ge uttryck för hat, genom att nämna vad hon anser vara *den makabra organisationen SCUM/SKAM*, som nämndes i Uppdrag granskning. Forslund hävdar att organisationen SCUM/SKAM hatar män och vill sprida detta hat i samhället:

[...] Den här gruppen har bland annat släppt ett filmklipp på Youtube där män skenavrättas av kvinnor som jublar. Efter mannen dött går kvinnorna fram och slickar på mannens blodiga huvud.¹¹⁹

Hon skriver vidare att män idag inte kan/får anses kränkta, särskilt inte vita män; så långt har det gått i samhället. Det har, menar hon, under flera decennier förts en elimineringsprocess mot att män ska få finnas, därför anser hon det ibland motiverat att en del män skickat

¹¹⁷ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹¹⁸ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹¹⁹ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

ogenomtänkta kommentarer till dem som de uppfattar som initiativtagare till denna process. Syftet med att eliminera männen är att avväpna svenskarna och genomföra mångkultur och massinvandring till Sverige, framhåller hon.

Sanningen är den att det har gått så långt att en vit man aldrig kan anses vara trakasserad. Inte någonstans i samhället. Om han är missnöjd eller känner sig utsatt kallas han ”en vit kränkt man” och ingen tar det på allvar. Vi har till mångt och mycket fått ett manshatande samhälle där den som verkligen är rättslös är just den vite mannen.[...] ¹²⁰

I krönikan *Nationalsocialism och jämställdhet*, frågar sig Forslund om det är möjligt med en allians mellan nationalsocialism och jämställdhet? (2013-03-04) Svaret är ja och denna version av nationalsocialismens syn på jämställdhet är enligt henne att föredra. Könen är av naturen, från födelsen olika varandra både fysiskt och psykiskt. Nationalsocialismen ser båda könen som lika viktiga för att *lyckas säkra vårt folks fortsatta existens. Utan föreningen mellan det manliga och kvinnliga stannar allt upp, blir könlöst och dör till sist ut*. Paulina Forslund framhåller att orsaken till kampen mellan könen finns att hitta i kristendomen, en onaturlig lära som tvingats på oss nordbor i tusen år. Hon gör gällande att kvinnor tidigare hade en hög ställning i samhället, men att det förändrades i och med att kristendomen kom till Norden. Hon skriver:

[...] Den främmande kristna läran som gav mannen rätt att aga både hustru och barn (!) [sic] har inte på något vis att göra på våra nordiska breddgrader! Det är på tiden att den nordiska kvinnan skyr dessa tankegångar som pesten. ¹²¹

Jämställdhet enligt Forslund är inte att bestämma vem av könen som ska göra vad. Istället ser nationalsocialismen till de båda könen färdigheter, som innebär att kvinnor till 99 procent av naturen är bättre lämpade än män att ta hand om barn eller hushållsarbete. Hon motsätter sig dock inte att det finns enstaka nationalsocialistiska män som kan göra detta. Männen ska ägna sig åt det som de är ämnade att göra, men idag inte gör: försvara sitt folk, uppfostra sina söner

¹²⁰ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹²¹ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

till män av heder och ära och se till att familjen/ätten har det den behöver för att leva ett tryggt och gott liv.¹²²

I *Den moderna feministen – den verkliga kvinnohataren* (2013-03-04) slår hon fast att nationalsocialismen inte förespråkar ett svagt och hjälplöst kvinnoideal. Den nationalsocialistiska ideologin anser könen vara olika, men lika mycket värda. De ska komplettera varandra. Paulina Forslund anser inte att kvinnor är veka, men menar att de är fysiskt svagare än män, och att det har varit anledningen till att män har försvarat och skyddat dem under historien:

Jag brukar säga att starka kvinnor fordrar ännu starkare män. Med det vill jag ha sagt att även kvinnor ska sträva efter ett starkt ideal och inte alls vara blida eller veka. I alla mina artiklar och föredrag uppmanar jag till styrka, mod och engagemang! Som en av de få nationalsocialistiska kvinnorna som aktivt jobbar för att föra ut budskapet är det oerhört viktigt att uppmuntra kvinnor att våga. Och ingen kommer att ingjutas mod av ett vekt kvinnoideal. I åtskilliga artiklar återknyter jag och hänvisar till det förkristna kvinnoidealet som var fritt från semitiska tankegångar där kvinnor inte sällan ses ned på av männen.¹²³

Dagens feminister ställer hon sig kritisk till och menar att de verka lida av mindervärdeskomplex. Hon hävdar att de ser andra kvinnor som konkurrenser snarare än *sysstrar*. De verkligt kvinnofientliga är enligt Forslund paradoxalt nog – feministerna. Hon slår fast att de ofta är missanpassade och avvikande, eftersom de hatar att vara födda med kvinnligt kön och försöker efterlikna männen: *Så de som verkligen svalt myten om det "svagare könet" är de.*¹²⁴ Ett exempel på feministernas förakt mot kvinnor är att de nedvärderar barn, moderskap och sysslorna i hemmet, eftersom de ser detta som en kvinnofälla och anser att männen skulle ha någon lömsk agenda:

¹²² <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

¹²³ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹²⁴ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

Ett bra exempel på detta är hur de nedvärderar barn och moderskap och sysslorna som hör därtill. Att bli mor är väl det mest feminina en kvinna kan göra, men detta är en av sakerna som feministerna ser som en själslig, ekonomisk och frihetsberövande ”kvinnofälla”. [...] Är man kvinna och känner sig stolt och stark i den naturgivna rollen så borde väl inte de typiskt kvinnliga ses som ett hot eller förtryck?¹²⁵

Personligen har jag aldrig förstått hur man kan vara så psykiskt svag att man inte klarar av att vara kvinna. Sedan tidernas begynnelse har kvinnor med sina kroppar frambringat nytt liv. Det om något borde väl ses som det ultimata styrkeprovet? Ibland tror jag att det istället är så att dessa icke-feminina kvinnor använder feminismen för att släta över sina egna kvinnliga tillkortakommanden. De kanske känner att de inte besitter styrkan att axla det ansvar som krävs för att vara just kvinna?¹²⁶

Längre ner skriver hon:

[...] Ett bra ideal är den fysiskt och psykiskt starka och stabila kvinnan som är ett med sin kvinnlighet. Hos henne finns ingen strävan efter att bete som mannen då hon instinktivt känner att hennes plats i tillvaron är att vara den hon är. Kvinnofientligheten som en del av feministerna representerar äcklar mig. Ert hat mot det feminina är verkligen en spottloska i ansiktet på alla de kvinnor som i årtusenden kämpat och gjort det möjligt för oss att överhuvudtaget existera. [...]¹²⁷

Paulina Forslund medger dock att en del män i den yngre generationen har en dålig kvinnosyn, eftersom de umgås med främlingar och tar efter deras dåliga beteende, bl.a. genom att de lyssnar på rappmusik som glorifierar våld mot kvinnor. Hon ger också en del feminister rätt för att de uppmärksammat tusen år av orättvisor som kristendomen har lagt på kvinnorna. Hennes slutliga analys blir att de flesta svenska män inte nedvärderar kvinnor, utan att det är de utländska männen och feministerna som står för det verkliga kvinnohatet.

¹²⁵ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹²⁶ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹²⁷ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

Vi övergår nu till frågan i vilken utsträckning det går att hitta nationalsocialistiska tankeelement i Forslunds syn på etnicitet och kön.

6. Nationalsocialistiska element i Paulina Forslunds syn på etnicitet och kön

Här ska jag först presentera viktiga idéföreställningar utmärkande för nationalsocialismen, enligt filosofen Harald Ofstad. Utifrån dessa föreställningar ska jag, genom att ta upp citat från Paulina Forslunds krönikor, pröva om hennes idévärld stämmer överens med den nationalsocialistiska ideologin. Jag ska avsluta kapitlet med en sammanfattning om vad jag har kommit fram till – finns det starka eller svaga belägg för att hon är nationalsocialist?

De föreställningar som betecknar nationalsocialismen, enligt Harald Ofstad, är:

1. Världen uppfattas som en kamp där den starke segrar över den svaga och bör göra det. Tyskland uppfattas här som den segrande nationen, liksom den ”ariska rasen” uppfattas som den segrande rasen.¹²⁸
2. Människor delas in i raser och det som skiljer dem åt anses vara skillnader i blodets sammansättning samt skillnader i psyket. ”Arier” ses därför som livsdugliga och handlingskraftiga medan judar anses vara svaga och obeslutsamma.¹²⁹
3. Män och kvinnor ses som komplementära motsatser, med biologiskt bestämda egenskaper. Enligt Ofstad speglar synen på män och kvinnor som varandras motsatser även identifikationen med makt och förakt för svaghet. Kvinnors värde består i att föda barn (söner) åt krigsindustrin. Manlighetsdyrkan.¹³⁰
4. Ett svartvitt tänkande där anhängarna ses som alltigenom goda och fienden ses som alltigenom ond.¹³¹
5. Ideologin uppvärderar känslor, vilja, handling, hjältedåd, på bekostnad av rationalism, empiri och vetenskaplighet.¹³²

Motivering till ovanstående val av kriterier: Det går inte att nämna nationalsocialismen utan att ta upp föraktet för svaghet, som är själva essensen. Föraktet för svaghet hör också

¹²⁸ Ofstad, 2012: 29

¹²⁹ Ofstad, 2012: 38

¹³⁰ Ofstad, 2012: 62ff

¹³¹ Ofstad, 2012: 95

¹³² Ofstad, 2012: 122

ihop med kriteriet om olika raser, kopplade till olika karaktärsegenskaper - något som bottnar i en tro på överlägsenhet kontra underlägsenhet. Av samma vikt är också synen på könen som totala motsatser istället för individer med olika personlighet och intressen. Gemensamt för ovanstående kriterier är motsatsparen och den svartvita synen på världen. De är alla exempel på trossatser typiska för ideologier som innehar Sanningen.

Hur väl stämmer Forslunds tänkande överens med nationalsocialistisk ideologi?

Nedan har jag ett antal citat från Forslunds krönikor. Min uppgift är att utifrån dessa, ta reda på om Forslund uppfyller kriterierna för att vara nationalsocialist. Jag inleder med att visa varje kriterium för sig, kronologiskt från de fem idéföreställningar som jag ställt upp på föregående sida. Jag kommer att nämna innehållet hos varje kriterium och resonera kring de citat som följer.

Kriterium ett

Handlar om att livet är en kamp, där den starke segrar över den svage och förväntas göra det.

Forslund skriver följande:

Men vad ska männen göra då? Ja, ungefär det nordiska män av idag inte gör. Försvara sitt folk, uppfostra sina söner till män av heder och ära och se till att familjen/ätten har det den behöver för att leva ett tryggt och fullgott liv.¹³³

Ovanstående citat finns i krönikan *Nationalsocialist och jämställdhet*. Där driver Forslund tesen att nationalsocialism går att förena med jämställdhet, eftersom denna allians ser till *könens verkliga färdigheter* och samarbetar för ett gott liv tillsammans. Citatet handlar om att männen ska känna sig behövda genom att skydda sin familj och sitt folk mot invaderande ”främlingar”, istället för som idag, vara feminiserade p.g.a. för mycket anpassning till samhällets jämställdhetsnormer. Männens uppgift är att försvara och skydda samt uppfostra sina söner – eftersom livet är en kamp. Forslund skriver också: *Därför är det inte på något vis underligt att ansvaret att försvara och skydda i alla tider fallit först och främst på mannens*

¹³³ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

lott.¹³⁴ Jag hittar inte många citat om just kamp, men jag hittar inte heller motsatsen: en önskan hos henne att olika etniska grupper kan leva med varandra. Jag anser inte att jag har tillräckligt underlag för att bedöma om hon uppfyller kriteriet här.

Kriterium två

En av nationalsocialismens viktigaste inslag är att mänskligheten består av olika raser, överlägsna och underlägsna.

Forslund skriver:

Personligen anser jag att det inte överhuvudtaget hör hemma på våra breddgrader att tilltala en kvinna på ett nedvärderande sätt. Precis som den mansförnedrande jargongen hos många så kallade feminister är avskyvärd. Jag kan däremot förstå att sådana här kommentarer skrivs. Men att det skulle handla om att dessa män hyser något specifikt hat mot alla kvinnor har jag dock svårt att tro.[...]¹³⁵

Sanningen är att de allra flesta svenska män inte på något vis har en nedvärderande syn på kvinnan. Däremot kan man konstatera en klar försämring i den svenska kvinnosynen hos de yngre generationerna. Unga svenska män beter sig allt oftare som främlingarna och härmar deras beteende. [...]¹³⁶

Era svaga karaktärer (feministerna, min kommentar) smutskastar hela mänsklighetens vagga, nämligen den ömsinta, kloka och starka modern. Ni är tillsammans med främlingarna de verkliga kvinnohatarna!¹³⁷

Citat nummer ett inleds med *våra breddgrader*, som en förklaring till varför nordiska män har bra kvinnosyn. I citat nummer två skriver hon att svenska män generellt har en bra kvinnosyn, förutom de unga som tar efter främlingarnas dåliga beteende. I citat nummer tre beskrivs

¹³⁴ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹³⁵ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹³⁶ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹³⁷ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

främlingarna som människor med dålig kvinnoyn. Betyder det att Forslund talar om raser i biologisk eller kulturell mening? Det framgår inte, vilket gör det svårt att avgöra om hon uppfyller kriteriet på ras som nationalsocialismen framställer den.

Kriterium tre

Detta kriterium har en essentiell – biologisk syn på könen och ser dem som motsatser.

Forslund skriver:

Men vad ska männen göra då? Ja, ungefär det nordiska män av idag inte gör. Försvara sitt folk, uppfostra sina söner till män av heder och ära och se till att familjen/ätten har det den behöver för att leva ett tryggt och fullgott liv.¹³⁸

[...] Ett bra ideal är den fysiskt och psykiskt starka och stabila kvinnan som är ett med sin kvinnlighet. Hos henne finns ingen strävan efter att bete som mannen då hon instinktivt känner att hennes plats i tillvaron är att vara den hon är.[...]¹³⁹

Till en början måste det slås fast att man och kvinna av naturen, från födelsen, är olika varandra, både psykiskt och fysiskt. [...]¹⁴⁰

I citaten ovan finns en uppmaning att söner ska uppfostras till män av heder och ära och försvara ätten. Likaså antas flickor vilja följa i sina mödrars fotspår. Hon skriver dock: *Naturen har sett till att det i 99% av fallen är kvinnor som lämpar sig bäst för dessa uppgifter. Inte för den sakens skull sagt att en nationalsocialistisk man INTE kan utföra samma uppgift om det skulle behövas.*¹⁴¹ Forslund skriver också att hon förespråkar starka kvinnor: redan från tidig ålder ska de uppväxande flickorna, precis som sina bröder uppfostras

¹³⁸ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

¹³⁹ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹⁴⁰ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

¹⁴¹ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstallldhet.smr> 2013-03-04

till att bli starka och modiga.¹⁴² Med förbehållet det som är ”naturliga” uppgifter för kvinnor: att de ska hålla sig inom hemmets väggar. Likaså kritiserar hon feminister för att vara kvinnofientliga. De exempel som jag har tagit upp här, tyder på att Forslund uppfyller kriteriet på att vara nationalsocialist.

Kriterium fyra

En svartvit syn på världen och sina medmänniskor; den egna gruppen ses som alltigenom god, och motståndarna som alltigenom onda.

Forslund skriver:

[...]Den främmande kristna läran som gav mannen rätt att aga både hustru och barn (!) [sic] har inte på något vis att göra på våra nordiska breddgrader! Det är på tiden att den nordiska kvinnan skyr dessa tankegångar som pesten.¹⁴³

Era svaga karaktärer (feministerna, min kommentar) smutskastar hela mänsklighetens vagga, nämligen den ömsinta, kloka och starka modern. Ni är tillsammans med främlingarna de verkliga kvinnohatarna!¹⁴⁴

Forslund framställer den egna gruppen i positiv dager och de politiska motståndarna (feminister, främlingar och kristna) negativt. En fråga som kan ställas är om hennes kritik mot kristendomen beror på att den kommer utifrån, eller på inneboende element i religionen? I Forslunds krönikor hittar jag inte många exempel på en svartvit syn på världen, men jag hittar heller inte det motsatta, en nyanserad syn på sin omgivning. Jag menar att hon till en del uppfyller kriteriet på att vara nationalsocialist här.

Kriterium fem

Handlar om att nationalsocialismen nedvärderar förnuft och vetenskap och istället är uttalat handlingsdyrkande.

¹⁴² <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstalldhet.smr> 2013-03-04

¹⁴³ <http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstalldhet.smr> 2013-03-04

¹⁴⁴ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

Forslund skriver:

Systematiskt har döendemedierna, med politikernas stöd i ryggen, vilselett svenskarna och matat dem med lögn. Samhället som vi idag har med en ökande brottslighet, bristande välfärd och massinvandring är klara verkningar av den totalt misslyckade politik som vi alla påtvingats.[...] ¹⁴⁵

Sanningen är den att det har gått så långt att en vit man aldrig kan anses vara trakasserad. Inte någonstans i samhället. Om han är missnöjd eller känner sig utsatt kallas han ”en vit kränkt man” och ingen tar det på allvar. Vi har till mångt och mycket fått ett manshatande samhälle där den som verkligen är rättslös är just den vite mannen.[...] ¹⁴⁶

Jag kan konstatera att vi båda är överens om att välfärden har försämrats kraftigt i Sverige under de senaste decennierna, men vad är orsak och verkan? Där skiljer sig våra analyser åt. Forslund lägger entydigt skulden på massinvandringen och korrupta politiker, utan att ta hänsyn till att det postmoderna samhället numer styrs av en oreglerad marknad, där klyftorna har blivit större, som Zygmunt Bauman har tagit upp.¹⁴⁷ Jag menar att Forslund liksom nationalsocialismen, uppvärderar känslor, vilja och handling framför vetenskaplighet, empiri och rationalism. Detsamma gäller hennes syn på att vita män är rättslösa i samhället, vilket jag menar att hon inte har grund för att påstå. Forskningen visar tvärtom att män är överordnade kvinnor på en rad områden: de har bland annat högre löner än kvinnor, som arbetar mer deltid, tar ut mer föräldraledighet och utför mer obetalt hemarbete än män.¹⁴⁸ Det finns fler exempel, som jag tar upp i kapitel sju. Mot bakgrund av detta, så menar jag att hon åtminstone till en del uppfyller kriterierna för att vara nationalsocialist här.

Sammanfattning

Jag har försökt visa Forslunds idévärld genom olika citat, både här i kapitel sex, men även i kapitel fem. Jag menar att dessa tydligt visar var hennes sympatier ligger. Gemensamt för ovanstående kriterier i Harald Ofstads sammanfattning av nationalsocialismen är att de alla är exempel på motsatsen till reflektion, komplexitet och tvivel. Kännetecknande för den nationalsocialistiska ideologin är att den egna gruppen alltid har rätt och att de politiska

¹⁴⁵ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹⁴⁶ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹⁴⁷ Bauman, 1999: 36f

¹⁴⁸ http://www.scb.se/Pages/Article_347909.aspx 2013-05-16

motståndarna alltid har fel. En människosyn som bygger på över - och underordning är därför en naturlig följd av detta, liksom synen på världen som en kamp. Samma kompromisslösa inställning tycker jag mig uppfatta i Forslunds krönikor.

7. Kritiska synpunkter på Forslunds syn på etnicitet och kön

I kapitel sju kommer jag kritiskt att diskutera de påståenden som Paulina Forslund har om kön och etnicitet. Till min hjälp har jag Bauman, Hirdman med flera författare. Jag kommer också att göra det begripligt hur man kan ha de åsikter som hon har.

I sin krönika *Det bortglömda hatet* resonerar Forslund om vilka som kan ligga bakom hatmejlerna till de kvinnliga journalisterna, men hon slår fast att svenska män inte hatar kvinnor eller är ansvariga för kommentarerna. Hon skriver:

Personligen anser jag att det inte överhuvudtaget hör hemma på våra breddgrader att tilltala en kvinna på ett nedvärderande sätt. Precis som den mansförnedrande jargongen hos många så kallade feminister är avskyvärd. Jag kan däremot förstå att sådana här kommentarer skrivs. Men att det skulle handla om att dessa män hyser något specifikt hat mot alla kvinnor har jag dock svårt att tro.[...] ¹⁴⁹

Längre fram i texten ger hon en förklaring till varför vissa män har skrivit kommentarerna: *Det har i årtionden förts en förstöringsprocess vars syfte är och har varit att eliminera männen. Med det i åtanke är det inte underligt att vissa skickar mer eller mindre ogenomtänkta kommentarer till dem man uppfattar som upphovsmakare till denna process.* ¹⁵⁰ Det ligger i linje med min förståelse: att dessa kommentarer är uttryck för maktlöshet i ett samhälle där klyftorna blivit större. Eftersom jämställdhet har kommit upp i den offentliga debatten, är det många som tror att kvinnor numer har gått om män när det gäller löner och politiskt inflytande till exempel.

¹⁴⁹ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

¹⁵⁰ <http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

Inledningen av citatet ovan: *Personligen anser jag att det inte överhuvudtaget hör hemma på våra breddgrader att tilltala en kvinna på ett nedvärderande sätt* tolkar jag som att Forslund menar att det finns skillnader i psyket beroende på geografiskt ursprung, och att kränkningar därför inte förekommer i vår del av världen. Vidare tolkar jag det som att motsatsen är vanlig hos utländska män, eftersom hon skriver att det är feminister och utländska män som står för kvinnohatet. Harald Ofstad hävdar att en av de mest centrala dogmerna inom nationalsocialismen är just skillnader i psyket hos olika raser, och att arier antas vara moraliskt överlägsna t.ex. judar.¹⁵¹ Innebär Forslunds förklaring att hotmejlerna enbart kan förklaras med att yngre svenska män tagit efter främlingarnas dåliga kvinnosyn? Här anser jag att det är möjligt att tillämpa det andra socialkonstruktivistiska antagandet, som säger att våra världsbilder är kontingenta, alltså varken sanna eller falska. Hur vi ser på världen är istället beroende på vilken tid, kultur eller samhälle vi lever i.¹⁵² Paulina Forslund befinner sig i den rasideologiska diskursen, som ger henne verktyg för att ha de åsikter som hon har både om ras och kön. Den vita ras som hon tillhör, samt det kön hon har, tillskriver henne speciella egenskaper som hon ser som naturgivna. Under 1700-1800-talet var den europeiska rasismen utbredd. Vita européer koloniserade andra världsdelar och höll människor som slavar, och såg dessa som mindervärdiga och lågt begåvade. Den tidens vetenskap, som idag ses som förlegad utom hos rasideologer, stödde slaveri och ojämlikhet mellan människor. Tack vare upplysning och politiska reformer anses rasism idag vara en avskyvärd företeelse hos de allra flesta människor. Det, menar jag, är ett exempel på hur vi kan ändra uppfattning över tid. Ingenting är skrivet i sten.

Forslund uppfattar de två könen som fundamentalt olika varandra, dock lika värdefulla. Här använder Forslund sig av frasen *den naturgivna rollen* för att förstärka sin ståndpunkt. Längre fram i texten skriver hon: *Hos henne finns ingen strävan efter att bete sig som mannen då hon instinktivt känner att hennes plats i tillvaron är att vara den hon är.* Det vill säga: en riktig kvinna är lycklig med sitt biologiska kön och har inga svårigheter att anamma de kulturella föreställningar som finns om hur en kvinna ska vara. Forslund skriver att feminismen är ett svar på kvinnor som inte kommit till rätta med sina egna tillkortakommanden.¹⁵³ I meningen

¹⁵¹ Ofstad, 2012: 38ff

¹⁵² Sjöberg – Wästerfors, 2008: 98f

¹⁵³ http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr_2013-03-04.

Det är på tiden att den nordiska kvinnan skyr dessa tankegångar som pesten i krönikan Nationalsocialism och jämställdhet finns en underförstådd tanke att utländska kvinnor accepterar kvinnoförtryck eftersom det "ligger i" deras, ja vad? Gener, tradition eller religion? Hon uppmanar nordiska kvinnor att inte acceptera kvinnoförtryck eftersom det förkristna Norden gav kvinnor stor makt – och att de ska sträva efter det istället.

Feminister som ifrågasätter att kvinnors enda uppgift är att ta hand om barn blir hårt kritiserade av Forslund för att vara kvinnofientliga och avvikande: *Kvinnofientligheten som en del av feministerna representerar äcklar mig. Ert hat mot det feminina är verkligen en spottloska i ansiktet på alla de kvinnor som i årtusenden kämpat och gjort det möjligt för oss att överhuvudtaget existera.*¹⁵⁴ Jag har en fråga till Paulina Forslund: var någonstans framställer feminismen kvinnor som svaga? Ifrån min horisont har feminismen och kvinnorörelsen tvärtom uppmärksammat att kvinnor är underordnade män på en rad områden: sexuellt, politiskt/ekonomiskt/juridiskt, och velat utjämna dessa orättvisor. I vår tid, tvåhundra år efter upplysningens idéer om jämlikhet och mänskliga rättigheter, slår FN fast att kvinnor endast äger 1 % av jordens samlade resurser, men står för två tredjedelar av arbetskraften i världen.¹⁵⁵ Detta är fakta: runt om i världen så kan flickor räkna med att inte få studera på grund av att de är flickor.¹⁵⁶ Likaså ifrågasätts rätten till abort i en rad länder, vilket innebär att flickor och kvinnor inte har rätt att avbryta sina graviditeter även om de utsatts för våldtäkt eller om en graviditet innebär fara för deras liv.¹⁵⁷ Forskning visar att våld mot kvinnor är ett globalt problem och finns i alla kulturer och samhällen, alltså även i Sverige.¹⁵⁸ Genom att kvinnor har blivit, och blir, utestängda och behandlade som en andra klassens människor så har deras fulla potential inte tagits tillvara, något som skulle komma hela samhället till nytta. Yvonne Hirdman menar att så länge människor vill hålla fast vid isärhållandets logik, alltså att dela upp sysslorna mellan kvinnor och män istället för att samarbeta, så har det resulterat i

¹⁵⁴ <http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr> 2013-03-04

¹⁵⁵ Hampson, 1996: 103

¹⁵⁶ <https://www.amnesty.se/nyheter/amnestys-arsrapport/> 2015-02-20

¹⁵⁷ <https://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/ssr/> 2015-02-20

¹⁵⁸ <http://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/vald-mot-kvinnor-2014-09-24>

hårdare arbete i det dagliga livet än om kvinnor och män faktiskt hade delat på arbetet.¹⁵⁹ Amnesty hävdar i sin rapport *Kvinnor och fattigdom* att 70 procent av de människor som lever i fattigdom är kvinnor. Världen över blir kvinnor diskriminerade på grund av sitt kön. Bland annat utestängs de från de beslutsfattande processer där den sociala och ekonomiska makten finns. Samtidigt skriver Amnesty att kvinnor inte är passiva offer, utan kämpar för att förändra sin situation, och som har störst potential att göra den förändringen.¹⁶⁰ Det är alltså möjligt att upphäva orättvisorna mellan könen om flickor och kvinnor får rätt till det som Amnesty benämner egenmakt, nämligen rätt till utbildning och information; att själva besluta om sin kropp och sin reproduktiva hälsa till exempel.¹⁶¹ Med hänvisning till ovanstående så menar jag att kvinnor runt om i världen är aktiva i att frigöra sig från patriarkala och människofientliga kulturer.

När det gäller Forslunds fråga huruvida det är möjligt med jämställdhet inom nationalsocialismen, så vill jag tillämpa det fjärde diskursanalytiska antagandet – nämligen det som ser ett samband mellan kunskap och social handling – att olika världsbilder har olika syn på vilka handlingar som är samhällsligt giltiga alternativt otänkbara.¹⁶² Eftersom vi lever i en tid där jämställdhet har kommit upp på dagordningen, så måste det också gälla för den nationalsocialistiska rörelsen. Sannolikt finns där en medvetenhet om att rörelsen tidigare skrämt bort kvinnor och det måste man ta itu med.

Definitionen av jämställdhet står bland annat i Nationalencyklopedin:

[...] att kvinnor och män har samma rättigheter, skyldigheter och möjligheter inom alla väsentliga områden i livet. Jämställdhet är närbesläktat med jämlikhet. Medan jämlikhet rör alla människors lika värde är jämställdhet förbehållet förhållandet mellan könen.¹⁶³

Jämställdhet innebär alltså att både kvinnor och män ska ha samma möjligheter till makt och inflytande, samma möjligheter att utveckla sina intressen och att dela på ansvaret för familjen, för att nämna några områden. Trots jämställdhetsarbete i Sverige, så visar studier att kvinnor har långt kvar innan de har samma inkomster som män. Kvinnor tar också ut mer

¹⁵⁹ Hirdman, 2003: 65

¹⁶⁰ <https://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/kvinnor-och-fattigdom> 2015-05-12

¹⁶¹ <https://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/ssr/> 2015-02-20

¹⁶² Sjöberg – Wästerfors, 2008: 99

¹⁶³ <http://www.ne.se/lang/j%C3%A4mst%C3%A4lldhet>. 2013-07-12

föräldraledighet än män, arbetar i högre utsträckning deltid och de utför mer obetalt hemarbete än män.¹⁶⁴ Harald Ofstad menar dessutom att nationalsocialismen motsätter sig strävan efter jämställdhet, pacifism och demokrati.¹⁶⁵ Eftersom Paulina Forslund hävdar att riktiga kvinnor enbart ägnar sig åt familjen så anser jag att hennes resonemang, när hon hävdar att nationalsocialism går ihop med jämställdhet, inte håller. Min fråga är om Paulina Forslund som krönikör och föreläsare är ett alibi som kvinna i uppbyggandet av den nationalsocialistiska rörelsen?

Jag anser att Forslund tillämpar isärhållandets logik enligt Yvonne Hirdmans modell, och därför legitimerar den manliga normens logik. Den manliga normens logik säger att det som uppfattas som manligt ges ett högre värde och ses som norm för det som är normalt och allmängiltigt.¹⁶⁶ Dess uttryck finns också i hur själva arbetsfördelningen mellan könen faktiskt ser ut – att kvinnor enbart ägnar sig åt ”kvinnliga” områden, och män ägnar sig åt ”manliga” områden, men också genom de föreställningar vi har om vad som är kvinnligt och manligt.¹⁶⁷ Det sammanhang som Forslund befinner sig i, den rasideologiska diskursen, ger inte utrymme för individuella skillnader inom kategorin kvinnor eller individuella skillnader inom kategorin män. Den tredje socialkonstruktivistiska uppfattningen säger just detta; att hur vi ser på världen och på oss själva sker kontinuerligt i en social interaktion.¹⁶⁸ Enligt detta synsätt finns en spridd uppfattning att det ligger i kvinnors, inte mäns, natur att ta hand om barn. Ur detta perspektiv är det inte överraskande att Paulina Forslund anser feminister vara avvikande och en skam för sitt kön. Samtidigt använder hon adverbet paradoxalt för att betona det överraskande i att feminister är kvinnofientliga. Det är som om hon hade förväntat sig att de skulle arbeta för kvinnors bästa men upptäckt att de faktiskt inte gör det. Hon menar att feminister hatar kvinnor eftersom de ifrågasätter att kvinnor bara har en uppgift i livet, nämligen den som mamma och hustru.

När det gäller Forslunds kritik mot kristendomen, som hon menar är kvinnofientlig, så vill jag delvis ge henne rätt. Däremot har vi olika utgångspunkt när vi påstår detta. Feministiska

¹⁶⁴ http://www.scb.se/Pages/Article_347909.aspx 2013-05-16

¹⁶⁵ Ofstad, 2012: 40

¹⁶⁶ Hirdman, 1988: 7

¹⁶⁷ Hirdman, 1988: 9f

¹⁶⁸ Sjöberg-Wästerfors, 2008: 99.

teologer hävdar att de monoteistiska religionerna, dit kristendomen hör, är sprungna ur patriarkala samhällen, där män har haft, och fortfarande har, kontroll över kvinnor. Feministisk teologi har till uppgift att problematisera förhållandet mellan kön och makt, och utgångspunkten är kvinnors och mäns lika värde. Forskaren analyserar religionernas heliga skrifter, som anses vara uttryck för mäns förståelse av vem Gud är och vad det innebär att vara människa. Det är inte giltigt att idag tala om *en* enhetlig feministisk teologi, eftersom den utvecklats beroende på forskarens kunskapssteoretiska utgångspunkter. En viktig del består i att synliggöra de kvinnor som exkluderats ur den dominerande traditionen.¹⁶⁹

Forslund har en essentiell syn på könen, som jag redan har tagit upp. Här ska jag bemöta hennes synpunkter om pjäsen SCUM. I sin krönika menar Forslund att SCUM är makaber och ett exempel på feministernas farliga agenda, som är att utrota män. Det som hon inte tar upp i sin krönika är att pjäsen, liksom all konst, har till uppgift att få oss att tänka efter och reflektera över fenomen och orättvisor. Det finns åtskilliga böcker, pjäser och filmer där kvinnor skändas och våldtas av män, vilket accepteras - i yttrandefrihetens namn. När kvinnor gör samma sak som män på scenen, blir de ofta kritiserade för att vara just avskyvärda och makabra. Simone de Beauvoir menade att den västerländska kulturen grundar sig på en dialektisk relation mellan herre och slav. Mannen har haft rollen som härskaren från vars ögon man såg på världen. Kvinnan – slaven - den maktlösa, har tagit på sig maktens glasögon och alltid sett sig själv som underordnad. Blir vi upprörda för att vi kan skilja mannen från det som han utövar på scenen, mot hur han är som privatperson, medan vi tror att kvinnan är en och samma, både i sin yrkesroll och som privatperson? Är det för att vi är vana att se kvinnor som underordnade, som vi blir så upprörda när de begår samma skändliga handlingar mot män – på scenen - som de själva blivit utsatta för? Våra föreställningar om kön blir helt enkelt omkullkastade. Min fråga vänder sig inte bara till Paulina Forslund när hon kritiserar SCUM, utan till oss alla, alltså även till mig själv.

Vilken kritik kan riktas mot Paulina Forslunds åsikter om etnicitet? I de texter jag läst av Forslund, framstår det som att invandrare har fel åsikter för att de är invandrare. Motsvarande verkar svenska män ha bra åsikter – för att de är svenska män. Här är det möjligt att använda Ernst Cassirers analys om den ariska människan, som framställer sig som god för att hon är

¹⁶⁹ <http://www.ne.se/lang>. Feministteologi 2013-08-21

arisk. Det viktiga är alltså inte vilken handling som utförs, utan moralen eller omoralen finns hos personen sedan födseln:

[...] Och uppenbarligen måste väl enbart de högre raserna vara i stånd att förmedla alla sanna och högre värden. Vad dessa *anser* vara ädelt, gott och ärbart *blir* också ärbart. På så vis blir tesen om de vita rasernas moraliska överlägsenhet, och speciellt den ariska rasen, en ren tautologi. Vi behöver inte ta ställning till deras handlingar. Deras handlingar måste vara goda eftersom de utförts av goda människor. [...] ¹⁷⁰

Varför denna aversion mot främlingarna?

Här tycker jag att det är lämpligt att ta upp Zygmunt Baumans bok *Vi vantrivs i det postmoderna*. Han nämner bland annat Mary Douglas som har skrivit om smuts och renhet. Enligt Douglas är smuts ett föremål som är på fel plats; mat på en tallrik är godtagbart, men samma mat på kläderna är äckligt.¹⁷¹ Vi vill ha rent hemma och vi vill hålla främlingar borta.¹⁷² Bauman menar att Främlingen förkroppsligar denna smuts.¹⁷³ Bauman skriver att vi ser vissa människor som främlingar för att vi anser att de är osympatiska och saknar gränsdragningar. Att dra gränser mellan oss själva och andra ger oss trygghet och gör världen begriplig. Jag vill också hänvisa till Jean-Paul Sartres analys om det klibbiga, som Bauman tar upp i sin bok.¹⁷⁴ Bauman skriver att frihet är detsamma som en maktrelation; min frihet kan vara på bekostnad av andra människors frihet. Eller så kan andra människors frihet vara på bekostnad av min frihet. En del människor får större frihet, medan andra får sin frihet kraftigt beskuren. Att känna sig instängd och frihetsberövad kan kännas som om man är insmord av en klibbig massa, menar Bauman.¹⁷⁵ Vårt postmoderna samhälle innebär större klyftor mellan människor: de fattiga blir fler och de rika gömmer sig bakom höga murar.¹⁷⁶ Därför är det troligt att de mest underprivilegerade, de som inte förmår hävda sin egen frihet, uppfattar främlingarna som klibbiga och vill frigöra sig från dem.¹⁷⁷ Om bara främlingarna slutar invadera vårt land, så blir allt bra, tycks resonemanget vara hos rasideologerna. Implicit ser Forslund invandrare som fienden som invaderar det goda Norden och vill ta över vårt land med märkliga seder, däribland kvinnoförtryck eftersom hon skriver att de nationalsocialistiska

¹⁷⁰ Karlsson – Ruth, 1984: 90f

¹⁷¹ Bauman, 1999: 14

¹⁷² Bauman, 1999: 17

¹⁷³ Bauman, 1999: 20

¹⁷⁴ Bauman, 1999: 40f

¹⁷⁵ Bauman, 1999: 42f

¹⁷⁶ Bauman, 1999: 34

¹⁷⁷ Bauman, 1999: 50

männen måste försvara sitt folk. Harald Ofstad skriver att den nationalsocialistiska ideologin uppfattar tillvaron som en kamp mellan det goda och det onda, samt att den uppvärderar vilja, handling, hjältedåd.¹⁷⁸

Genom att hon använder sig av rasideologidiskursen och benämningen främlingen så distanserar Forslund sig från densamme. Hon producerar bilden av *främlingen* som en individ som är essentiellt avvikande från henne själv, både till utseende och karaktärsdrag. På så sätt har Forslund konstruerat sin världsbild enligt socialkonstruktivismen. Foucault skriver att diskurser kan vara uttryck för maktförhållanden. Rasideologidiskursen som Forslund befinner sig i, kan således producera och reproducera ojämlika förhållanden. Genom att hon kontinuerligt använder benämningen främlingen, framstår denne som underlägsen henne själv, vilket är hennes syfte. Främlingen ses i Forslunds värld inte som en medmänniska eller jämlike, utan enbart som avvikande och oönskad.

8. Slutsatser och avslutande diskussion

Syftet med denna uppsats var att ta reda på hur krönikören som nationalsocialist såg på jämställdhet och etnicitet, eftersom hon skrev om kön, feminism och ras. Dessa begrepp utgick jag ifrån när jag formade mina frågeställningar:

1. Varför ser Paulina Forslund feminismen som kvinnofientlig?
2. Varför är den nordiska människan att föredra framför främlingen?
3. Vilken kritik kan riktas mot Paulina Forslunds åsikter om etnicitet och kön?

Jag anser att jag har fått svar på mina frågeställningar genom att använda mig av en kvalitativ metod. En kvalitativ metod innebär att forskaren betraktar verkligheten ur ett subjektivt perspektiv, det vill säga intresserar sig för människan utifrån en social och kulturell konstruktion. Jag har velat förstå varför en kvinna väljer att engagera sig i ett rasideologisk - nationalsocialistisk rörelse i Sverige idag. Jag har försökt se personen bakom de studerade texterna bl.a. genom att använda diskursanalys och hermeneutisk metod. Detta subjektiva perspektiv innebär också en svårighet för mig som forskare, eftersom jag ägnar mig åt just tolkning och att den är beroende av vilken kontext jag verkar i.

¹⁷⁸ Ofstad, 2012: 122

Genom att titta i backspegeln kan vi knyta ihop dåtid med nutid. Sif Bokholm skriver i boken *I otakt med tiden* att de svenska nationalistiska kvinnorna under 1900-talets början ansåg att kraven på allmän och lika rösträtt till alla, skulle leda till kaos och egoism i samhället. Frågan är om Paulina Forslund också befinner sig i otakt med tiden? Jag tycker att hon för ett liknande resonemang; mellan raderna kan jag läsa att det svenska samhället står för normlöshet och gränslöshet. Även om de nationalsocialistiska kvinnorna i *I otakt med tiden* delvis hade andra skäl att omfamna nationalsocialismen än vad Paulina Forslund har, så handlar det i båda fallen om yttre hot. I Bokholms bok kännetecknas de yttre hoten av politiska reformer och den framväxande fredsrörelsen, i Forslunds krönikor handlar dessa om feminismen, den fria invandringen och korrumperade politiker. Jag menar att den samtida nationalsocialistiska rörelsen fyller en funktion som förenande länk för människor, på samma sätt som nationalsocialismen gjorde för de kvinnor som Bokholm tar upp. I båda fallen handlar det om att ge högre status åt kvinnan som hemmavarande hustru och mor, den enda uppgift en kvinna behöver ha.

Heléne Lööv har forskat på den svenska nationalsocialismen från 1900-talets början fram till det nya decenniet. Hon har inte skrivit specifikt om kvinnors engagemang inom nationalsocialismen. Hon beskriver dock (om än kort) den konservativa kvinnosynen som central i nationalsocialismen, dessutom skriver hon om ras. En konservativ kvinnosyn innebär en uppfattning om att kvinnor och män antas ha olika livsuppgifter, för att tillsammans bygga upp ett nationalsocialistiskt samhälle. Mitt syfte har varit att komplettera Lööws forskning med ett genusperspektiv på nationalsocialismen. En forskare som har ökat min kunskap på detta område är Yvonne Hirdman. Hon ligger bakom begreppet genussystemet, som är en förklaring till hur könsmaktsordningen ser ut i samhället. Hirdman beskriver kvinnoforskning som en disciplin där forskaren frågar sig hur det kommer sig att kvinnor i allmänhet, geografiskt och historiskt har haft ett lägre värde än män. Hon skriver att en kvinnoforskare inte accepterar den kvinnliga underordningen som naturgiven, utan som en konsekvens av samhällseliga strukturer. Ett sådant förhållningssätt gör att jag anser Hirdman vara användbar i min tolkning av Paulina Forslunds texter.

Paulina Forslund befinner sig i den rasideologiska diskursen i vilken män och kvinnor enbart är sina biologiska kön. I de texter jag läst, uppfattar jag det som hon ser sig som en föregångare, som vågar propagera för rätten att vara kvinna, vilket är liktydigt med att föda barn, ta hand om dem och vara nöjd med det. Hon är kritisk till feminismen eftersom hon

anser att den står för något onaturligt, och att den lett till att samhället blandat ihop kvinnors och mäns roller genom tvångsåtgärder.

Under arbetets gång har jag fått väldigt många idéer till hur jag skulle närma mig detta projekt, och jag har därför känt mig splittrad. Mot slutet av min studie stötte jag på en forskare som skulle kunna vara intressant för min tolkning, men jag valde av tidsskäl att inte fördjupa mig i hennes verk, dessutom ansåg jag att jag redan hade flera intressanta perspektiv. Författaren heter Claudia Koonz; hon har skrivit *Mothers in the Fatherland*. Jag nämner hennes namn i uppsatsen, eftersom det finns med i min referenslitteratur.

Jag som har skrivit denna uppsats är naturligtvis angelägen om att vara objektiv – samtidigt kan jag konstatera att jag inte befinner mig i ett vacuum. Jag är påverkad av värderingar och argument som jag finner sympatiska och förnuftiga, på samma sätt som jag menar att Paulina Forslund påverkas av den kontext som hon omges av. Min världsbild grundar sig på att man ska kritisera saker som är fel. Jag menar att människor begår avskyvärda handlingar, och att det sker kontinuerligt, såväl i Sverige som utomlands. Samtidigt finns det många exempel på att människor utför väldigt goda handlingar gentemot andra, även utanför sin etniska/religiösa/kulturella grupp. Ingenting är svartvitt, med andra ord. Vidare; jag anser inte att orsaken i onda handlingar står att finna i en människas etniska bakgrund, vilket Forslund verkar göra. Istället är jag övertygad om att man ofta kan hitta dess orsak i kulturen/religionen/samhället eller vilken livssituation individen befinner sig i.

Det är också tydligt att min syn på feminism skiljer sig från Paulina Forslunds syn. Hon slår fast att feminister är missanpassade kvinnor, eftersom de enligt henne ifrågasätter en naturlig ordning om hur kvinnor ska vara. Den diskurs hon befinner sig i, tilldelar kvinnor väldigt lite handlingsutrymme. Min teoretiska utgångspunkt är att vi människor inte föds med en uppsättning egenskaper som kan kopplas till vilket kön vi har. Istället utgår jag från att vi föds in i kulturer som benämner vissa egenskaper som *kvinnliga* respektive *manliga*.

Paulina Forslund menar att det enbart är främlingar som har dålig kvinnoyn, medan jag anser att kvinnoförtryck finns i alla kulturer och samhällen, alltså även vårt eget samhälle. Med det sagt, så har jag i min analys och tolkning använt mig av teoretiker som har passat min världsbild. Därför tror jag att jag fått de resultat som jag har fått.

Litteraturförteckning

Elektronisk tidskriftsartikel

<http://www.nordfront.se/nationalsocialism-och-jamstalldhet.smr> 2013-03-04

<http://www.nordfront.se/den-moderna-feministen-den-verkliga-kvinnohataren.smr>

2013-03-04

<http://www.nordfront.se/det-bortglomda-hatet.smr> 2013-02-08

Litteratur

Backman, Jarl (2008). *Rapporter och uppsatser*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Bauman, Zygmunt (1999). *Vi vantrivs i det postmoderna*. Göteborg: Daidalos.

Blomquist, Maria & Bjurwald, Lisa (2009). *God dag kampsystemer – kvinnorna i extremhögern*. Stockholm: Atlas.

Bokholm, Sif (2008). *I otakt med tiden: om rösträttsmotstånd antipacifism och nazism bland svenska kvinnor*. Stockholm: Atlantis.

Fredriksson, Gunnar (2001). *20 politiska filosofer*. Stockholm: Norstedts.

Hampson, Daphne (1996). *After Christianity*. London: SCM Press Ltd.

Hirdman, Yvonne (2003). *Genus - om det stabila föränderliga former*. Malmö: Liber.

Karlsson Ingemar & Ruth Arne (1984). *Samhället som teater. Estetik och politik i tredje riket*. Stockholm: Liber.

Kramár, Leo (2000). *Rasismens ideologer. Från Gobineau till Hitler*. Stockholm: Norstedts.

Lööw, Heléne (2004). *Nazismen i Sverige 1924-1979. Pionjärerna, partierna, propagandan*. Stockholm: Ordfront.

Lööw, Heléne (1998). *Nazismen i Sverige 1980-1997. Den rasistiska undergroundrörelsen: musiken, myterna, riterna*. Stockholm: Ordfront.

Ofstad Harald (2012). *Vårt förakt för svaghet*. Ny utgåva. Stockholm: Karneval förlag.

Sjöberg Katarina & Wästerfors David (red.) (2008). *Uppdrag forskning: Om konsten att genomföra kvalitativa studier*. Malmö: Liber.

Vikström, Björn. (2005) *Den skapande läsaren. Hermeneutik och tolkningskompetens*. 5 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Walby Sylvia. *Theorizing Patriarchy*. Oxford: Blackwell Publishers Ltd. 1990.

Rapporter

Hirdman Yvonne (juni 1988). *Genussystemet: teoretiska funderingar kring kvinnors sociala underordning. Rapport / Maktutredningen.*

Tidningsartikel på webben

<http://www.dn.se/kultur-noje/kulturdebatt/smaller-man-far-ta-i-patriarkatet> 2013-10-20

Webbsida

<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Sverigedemokraterna/> 2013-08-01

http://www.scb.se/Pages/Article_347909.aspx 2013-05-16

<http://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/vald-mot-kvinnor> 2014-09-24

<https://www.amnesty.se/nyheter/amnestys-arsrapport/> 2015-02-20

<https://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/ssr/> 2015-02-20

<https://www.amnesty.se/vad-gor-vi/kvinnors-rattigheter/kvinnor-och-fattigdom> 2015-05-12

Uppslagsverk/lexikon

<http://www.ne.se/lang/j%C3%A4mst%C3%A4ldhet>. 2013-07-12

[http://www.ne.se/lang.Feministteologi](http://www.ne.se/lang/Feministteologi) 2013-08-21

<http://www.ne.se/lang/eugenik> 2014-05-20

<http://sv.wikipedia.org/wiki/Expo> 2014-08-29